ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΑΒΙΔ.

Κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα·

ΕΙΣ ΤΑ

ΤΜΗΜΑΤΑ, τὰ ἐν τῇ τῆς Ἀγγλικα-
νῆς Ἐκκλησίας Λειτουργίᾳ νομιζόμενα,
διῃρημένον.

Ἐν Καντα βριγίᾳ,
Ἐτυπώθη παρ' Ἰωάννου τοῦ Φιέλδου, τοῦ τῆς Ἀ-
καδημίας Τυποθέτου, Ἔτει ἀπὸ τῆς
Θεογονίας. αχξδʹ.

Ψ

ΨΑΛ
α.

Ψαλμὸ
γεα

ἔςη,
ἐκ ἐκα
2
εἰς τὸ
τῷ νό
μέρας
3
πεφυ
ξόδ
καρπὸ
αὐτῦ
4
ἀπορρ
ποιῇ
5
ἐχ ἔ
ἐν ἐκ
παρα
6
τῳ

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΨΑΛΜ. α. 1. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ·

4 Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται.

5 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

6 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδ' ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·

7 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. β'. 2.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου, Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν

νομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς συνίετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. γʹ. 3.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

ΨΑΛΜ. δʹ. 4.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

7 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

8 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

9 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ΨΑΛΜ. ε΄ 5.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι.

3 Κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος.

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

10 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

11 Κρῖνον αὐτούς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

12 Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ς΄. 6. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΥριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-

μίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. ζ΄. 7.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.

ΚΥριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν μοι Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον.

10 Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεὸς δικαίως.

11 Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

12 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

13 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

14 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

15 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

16 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

17 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. η΄. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΥριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων

καὶ

καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

4 Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν·

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6 Καὶ κατίστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

7 Πρόβατα, καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου·

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

ΨΑΛΜ. θ'. 9. — Ἑωθιναὶ ἀρχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ᾽ ἤχου.

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει, ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα, αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,

14 Ὅπως ἂν εἰσαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν, ἐν πα-

γίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.

18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19 Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

ΨΑΛΜ. ι. 10.

Ἱνατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπειν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν,

10 Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,

11 Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

12 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

13 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

14 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἐκζητήσει.

15 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς,

16 Τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

17 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

18 Κύριος βασιλεὺς εἰς

τὸν

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

19 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κύριε, τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου.

20 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ια΄. 11.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς στρουθίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

5 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος, ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ιβ΄. 12. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα·

4 Τοὺς εἰπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ᾽ ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

5 Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,

6 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

8 Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ. ιγ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1 Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,

4 Μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. ιδ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός.

2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα.

3 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

6 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα·

7 Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

8 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;

9 Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος, Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων.

10 Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

11 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ιε'. 15. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1 Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησε

τῷ

τοῦ πλησίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει.

5 Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν.

6 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν.

7 Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ιϛ΄. 16.

Στηλογραφία τοῦ Δαβίδ.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν.

5 Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

6 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

7 Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.

8 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

9 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

10 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

11 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

12 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜ. ιζ΄. 17.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώπισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.

4 Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον

σον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.

8 Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με, νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου·

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου, Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν.

15 Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

16 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜ. ιη΄. 18. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαβίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ· καὶ εἶπεν,

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου· Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

2 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

4 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

5 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα.

6 Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγήσεται, ἄνθρακες

ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐ-
τοῦ.
9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ
κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ.
10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερου-
βὶμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀ-
ποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐ-
τοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ· σκοτει-
νὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέ-
ρων.
12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως
ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι δι-
ῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες
πυρός.
13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὕψιστος
ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.
14 Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ
ἐσκόρπισεν αὐτοὺς, καὶ ἀστρα-
πὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάρα-
ξεν αὐτούς.
15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ
τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη
τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀ-
πὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε,
ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος
ὀργῆς σου.
16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕ-
ψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελά-
βετό με ἐξ ὑδάτων πολ-
λῶν.
17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχ-
θρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν
μισούντων με, ὅτι ἐστερεώ-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ.
18 Προέφθασάν με ἐν ἡ-
μέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγέ-
νετο Κύριος ἀντιστήριγμά
μου.
19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς
πλατυσμὸν, ῥύσεταί με, ὅτι
ἠθέλησέ με.
20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρι-
ότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπο-
δώσει μοι.
21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁ-
δοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.
22 Ὅτι πάντα τὰ κρί-
ματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέ-
στησα ἀπ' ἐμοῦ.
23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος
μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου.
24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτοῦ.
25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ,
καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῷος
ἔσῃ.
26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκ-
λεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ
διαστρέψεις.
27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπει-
νὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπε-
ρηφάνων ταπεινώσεις.
28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον
μου Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς
τὸ σκότος μου.
29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσο-
μαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν
τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι
τεῖχος.
30 Ὁ Θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυ-
ρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπι-
στής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόν-
των ἐπ' αὐτόν.
31 Ὅτι τίς Θεὸς πάρεξ τοῦ
Κυρίου; ἢ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν;
32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων
με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον
τὴν ὁδόν μου.

33 Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.

44 Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι.

45 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

49 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ιθ'. 19. — Ἔκθεσις Εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ

σκήνω-

σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν·

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός·

15 Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜ. κʹ. 20.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.

4 Δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜ. καʹ. 21.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ

σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίᾳ χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΨΑΛΜ. κβʹ. 22. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

2 Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

4 Ἐπί σοι ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.

8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου.

10 Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἶ σύ.

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.

12 Περι-

12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με.

13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

17 Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν, εἰσήκουσέ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς.

30 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.

31 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

32 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜ. κγʹ. 23.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ

με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. κδ΄. 24. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ· ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜ. κε΄. 25.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

2 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

3 Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

4 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

5 Μνή-

5 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

6 Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

7 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

8 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει· διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

9 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

10 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

11 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο.

12 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

13 Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

14 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

15 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

16 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

17 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

18 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

19 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

20 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

21 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. κς'. 26.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κρῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου· καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε,

7 Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου· καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον

σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΨΑΛΜ. κζʹ. 27. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

7 Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

8 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

9 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

10 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

11 Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

12 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

13 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

14 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

15 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

16 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. κη'. 28.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μήποτε παρασιωπήσῃς καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με· τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

4 Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

5 Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

6 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

7 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

8 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

9 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

10 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. κθ'. 29.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.

4 Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκεράτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον, καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

8 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

9 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Κύ-

10 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. λ'. 30. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαβίδ.

Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρός σε, καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

7 Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

10 Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

11 Ἤκουσε Κύριος καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

12 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

13 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. λα'. 31.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐκστάσεως.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

4 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

5 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

6 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

7 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

8 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου,

σου, ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου,

9 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

10 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

11 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

12 Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

13 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

14 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.

15 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν, ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

16 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

17 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

18 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

19 Κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

20 Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

21 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε· ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σε, ἐναντίον τῶν υἱῶν ἀνθρώπων.

22 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

23 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

24 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

25 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σε.

26 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

27 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜ. λβʹ. 32. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. συνέσεως.

ΜΑκάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2 Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ

μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

5 Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

6 Εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

7 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιεῖ.

8 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

9 Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

10 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

11 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

12 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. λγ'. 33.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν· καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

14 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

15 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

16 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

17 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

18 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

19 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

20 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

21 Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σε.

ΨΑΛΜ. λδ'. 34.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

5 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

15 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου

ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξο-
λοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημό-
συνον αὐτῶν.
17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψε-
ων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
συντετριμμένοις τὴν καρδί-
αν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύ-
ματι σώσει.
19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν
δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
20 Φυλάσσει Κύριος πάν-
τα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐ-
τῶν οὐ συντριβήσεται.
21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν
πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δί-
καιον πλημμελήσουσι.
22 Λυτρώσεται Κύριος
ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλ-
πίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. λέ. 35. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδι-
κοῦντάς με, πολέμησον
τοὺς πολεμοῦντάς με.
2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυ-
ρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοή-
θειάν μου.
3 Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ
σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν
καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ
ψυχῇ μου, Σωτηρία σου εἰμὶ
ἐγώ.
4 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐν-
τραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυν-
θήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι
κακά.
5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος
Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν
σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγ-
γελος Κυρίου καταδιώκων
αὐτούς.
7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν
μοι διαφθορὰν παγίδος αὐ-
τῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυ-
χήν μου.
8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν
οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔ-
κρυψε, συλλαβέτω αὐτὸν, καὶ
ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐ-
τῇ.
9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλ-
λιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερ-
φθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
αὐτοῦ.
10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι,
Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι;
Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν
καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόν-
των αὐτόν.
11 Ἀναστάντες μοι μάρ-
τυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον
ἐπηρώτων με.
12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀ-
τεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς
παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην
σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νη-
στείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσ-
ευχή μου εἰς κόλπον μου ἀπο-
στραφήσεται.
14 Ὡς πλησίον, ὡς ἀ-
δελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐ-
ηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυ-
θρωπάζων, οὕτως ἐταπεινού-
μην.
15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράν-
θησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχ-
θησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ
ἔγνων.

γνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

21 Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον, Εὖγε, εὖγε, εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιαθήτωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. λϛʹ. 36.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαβίδ.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ· κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή.

7 Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε, ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χείμαρρον τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιο-

δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας· κὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, κὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΨΑΛΜ. λζʹ. 37. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, κὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, κὶ ποίει χρηστότητα, κὶ κατασκήνου τὴν γῆν, κὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, κὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, κὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, κὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, κὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, κὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, κὶ ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον, κὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός· κὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, κὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, κὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν κὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, κὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, κὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, κὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς κὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, κὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ

δίκαιος

δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.

22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

29 Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

30 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

31 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

32 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

33 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

34 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίποι αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

35 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψει.

36 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

37 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

38 Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

39 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτό· τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

40 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

41 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. λη'. 38. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελετήσαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπον, Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜ. λθ΄. 39.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ, ᾠδὴ τῷ Δαβίδ.

Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου.

2 Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

3 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην,

νώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

4 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

5 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

6 Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

7 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

8 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν.

9 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με· ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

10 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.

11 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου, ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

12 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

13 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου, μὴ παρασιωπήσῃς.

14 Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

15 Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.

5 Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

6 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι.

7 Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

8 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

9 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἥκω.

10 Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· ὁ Θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον

σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

11 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ, τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνως.

12 Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

13 Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

14 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου.

15 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

16 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

17 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

18 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

19 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

20 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μου.

21 Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. μα'. 41. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με. ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀν-

ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. μβ'. 42.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

5 Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

6 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

7 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου.

8 Ὁ Θεός μου, πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

9 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

10 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί· προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

11 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

12 Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.

13 Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

14 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

15 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μγ'. 43.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρῖνόν μοι ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς

σου

σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

6 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μδ'. 44. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν· Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.

4 Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

5 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

6 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

7 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

8 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

9 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

11 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

12 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

13 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

14 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

15 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

16 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

17 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

18 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα

θά

θρά σε, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν
τῇ διαθήκῃ σου.
19 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ
ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξ-
έκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ σου.
20 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡ-
μᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ
ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θα-
νάτου.
21 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ
ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν
πρὸς Θεὸν ἀλλότριον· οὐχὶ ὁ
Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς
γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρ-
δίας.
22 Ὅτι ἕνεκά σου θανα-
τούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφα-
γῆς.
23 Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑ-
πνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ
ἀπώσῃ εἰς τέλος.
24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου
ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς
πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως
ἡμῶν;
25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς
χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη
εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.
26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθη-
σον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜ. μέ 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλ-
λοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑ-
πὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου
λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ
τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.
2 Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος
γραμματέως ὀξυγράφου.
3 Ὡραῖος κάλλει παρὰ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξ-
εχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου,
διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Περίζωσαι τὴν ῥομ-
φαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυ-
νατέ· τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ
κάλλει σου.
5 Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευ-
οδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀλη-
θείας καὶ πραότητος, καὶ δι-
καιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυ-
μαστῶς ἡ δεξιά σου.
6 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα,
δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου
πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχ-
θρῶν τοῦ βασιλέως.
7 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥά-
βδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου.
8 Ἠγάπησας δικαιοσύ-
νην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ
τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός
σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ
τοὺς μετόχους σου.
9 Σμύρνα, καὶ στακτή, καὶ
κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου,
ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ
ὧν εὔφρανάν σε.
10 Θυγατέρες βασιλέων ἐν
τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασί-
λισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱμα-
τισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλη-
μένη, πεποικιλμένη.
11 Ἄκουσον θύγατερ, καὶ
ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου.
12 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασι-
λεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός
ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνή-
σεις αὐτῷ.
13 Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν
δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

14 Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

15 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

16 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

17 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησάν σοι υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

18 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. μϛʹ. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς· τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜ. μζʹ. 47. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. μη'. 48.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ, δευτέρᾳ Σαββάτου.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διῆλθοσαν ἐπιτοαυτό.

4 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν.

5 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

6 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς.

7 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

9 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

10 Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε.

11 Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

12 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

13 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. μθ'. 49.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ

πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν,

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται· καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς· αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν.

13 Σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ν. 50. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστιν.

7 Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ Θεὸς, ὁ Θεός

Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.

11 Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν.

12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.

15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, Ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας.

20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. νά. 51.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. νϐ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαβὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;

2 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην· ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου. καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

6 Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,

7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας·

καὶ

καὶ ὑπομνῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜ. νγ'. 53. Ἑσπέρας ἰνάτῃ ἰυχαῖ.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός.

2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

6 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

8 Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ, Οὐκ ἰδοὺ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. νε'. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

2 Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν

θεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

9 Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία.

11 Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

13 Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου.

25 Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

16 Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

17 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

18 Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

19 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

20 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

21 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

22 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

23 Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

24 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

25 Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. νϛ'. 56. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαβὶδ, εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.

3 Ἀπὸ ὕψους ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπί σε.

4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσῃ μοι σάρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν. αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.

8 Ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου·

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεὸς μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον·

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοί, ὁ Θεὸς, αἱ εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. νζ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβὶδ, εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

4 Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων.

5 Ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

6 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

7 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.

8 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

9 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

10 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

11 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

12 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. νη'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς·

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος· ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

7 Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται· ἐπέπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

8 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.

9 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

10 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. νθ'. 59. } { Ἑσπερινὴ εὐχή.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς

κύων,

κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
7 Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγ-
ξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτῶν. ὅτι, τίς ἤκουσε;
8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελά-
σεις αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα
τὰ ἔθνη.
9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ
φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντι-
λήπτωρ μου εἶ.
10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος
αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ Θεός
μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς
μου.
11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς,
μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου
σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν
τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγα-
γε αὐτούς, ὁ ὑπερασπιστής μου
Κύριε.
12 Ἁμαρτία στόματος
αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐ-
τῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ
ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀ-
ρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσον-
ται.
13 Ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀρ-
γῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπ-
άρξωσι· καὶ γνώσονται ὅτι ὁ
Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ,
καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.
14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑ-
σπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς
κύων, καὶ κυκλώσουσι πό-
λιν.
15 Αὐτοὶ διασκορπισθή-
σονται, τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.
16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυ-
νάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι
τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐ-
γενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ κα-
ταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου.
17 Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψα-
λῶ, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλή-
πτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ
ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ξʹ. 60.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιω-
θησομένοις, εἰς στηλογραφί-
αν, τῷ Δαβίδ, εἰς διδα-
χήν· ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν
Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ
τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐ-
πέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπά-
ταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν τῇ φά-
ραγγι τῶν ἁλῶν, δώδεκα
χιλιάδας.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς
καὶ καθεῖλες ἡμᾶς·
ὠργίσθης, καὶ ᾠκτείρησας ἡ-
μᾶς.
2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι
τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι
ἐσαλεύθη.
3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου
σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως.
4 Ἔδωκας τοῖς φοβουμέν-
οις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου. Διά-
ψαλμα.
5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ
ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ
σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν
τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Ἀγαλλιάσο-
μαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ
τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν δια-
μετρήσω.
7 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐ-
φραὶμ κραταίωσις τῆς κεφα-
λῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς
μου.
8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλ-
πίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαί-
αν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου,
ἐμοὶ

ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγη-
σαν.
9 Τίς ἀπάξει με εἰς πό-
λιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγή-
σει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀ-
πωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξ-
ελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμε-
σιν ἡμῶν;
11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, καὶ ματαία σωτη-
ρία ἀνθρώπου.
12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσο-
μεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξ-
ουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡ-
μᾶς.

ΨΑΛΜ. ξα΄. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ
Δαβὶδ ψαλμός.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεή-
σεώς μου, πρόσχες τῇ
προσευχῇ μου.
2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς
γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ
ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου.
3 Ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με·
ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης
ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος
ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώ-
ματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε-
πασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου.
5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκου-
σας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας
κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄνομά σου.
6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ
βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη
αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ
γενεᾶς.
7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητή-
σει;
8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνό-
ματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ
ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ξβ΄. 62. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ,
ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγή-
σεται ἡ ψυχή μου; παρ'
αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου
καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ
μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ
πλεῖον.
3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε
ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε
πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κε-
κλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμέ-
νῳ.
4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐ-
βουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδρα-
μον ἐν δίψῃ· τῷ στόματι αὐτῶν
εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
κατηρῶντο.
5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτά-
γηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ'
αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.
6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου
καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου,
οὐ μὴ μεταναστεύσω.
7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτή-
ριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θε-
ὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλ-
πίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν
πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ, ἐκχέ-
ετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς
ἡμῶν.
9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς,
τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ μα-
ταιό-

ταιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα· Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ξγ'. 63.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

2 Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

3 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

4 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

5 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου,

6 Ὡσεὶ ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

7 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·

8 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

9 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

10 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

11 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ξδ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρόν·

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπαν, Τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα.

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ξε'. 65. — Ἑσπερινὴ εὐχή.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

10 Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων, ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

11 Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

12 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

13 Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ξϛ'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

2 Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. Διάψαλμα.

4 Δεῦτε

4 Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Ὁ μεταστρέψων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί, ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ·

6 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

8 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

9 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

10 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

11 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

12 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

13 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.

14 Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

15 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

16 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

17 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

18 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

ΨΑΛΜ. ξζ΄. 67.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ξη΄. 68. } { Εὐθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδῆς, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

θεῖ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιασθήτωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ, ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ,

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

12 Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς, ἐν Σινᾶ, ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὁ-

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου βασιλέως, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν Κύριον, ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει· ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

28 Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· Διάψαλμα.

33 Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ. ξθʹ. 69. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·

5 Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον· ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπό σου οὐκ ἀπεκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων· μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν

ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνέκαλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

14 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

15 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

16 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

17 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

18 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

19 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

20 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

21 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

22 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

23 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

24 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

25 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

26 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

27 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

28 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

29 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

30 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

31 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

32 Καὶ

32 Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

33 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν:

34 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

35 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ.

36 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

37 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ο'. 70.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβίδ, εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

2 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

6 Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. οα'. 71. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Τῷ Δαβίδ, ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

2 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

3 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

4 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε· Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

5 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

6 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

7 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

8 Μὴ ἀποῤῥίψης με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπης με.

9 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

10 Ὁ Θεός μου μὴ μακρύνῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

11 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

12 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

13 Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

14 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

15 Ὁ Θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν· ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

16 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ, τῇ ἐρχομένῃ τὴν δυναστείαν σου.

17 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

18 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

19 Ἐπλεόνασας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

20 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

21 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψαλῶ σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

22 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. οβʹ. 72.

Εἰς Σαλωμών, ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Κα-

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ
πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στά-
ζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆ-
θος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρε-
θῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ
θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ
ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης.
9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπε-
σοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ
νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βα-
σιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶ-
ρα προσάξουσι.
11 Καὶ προσκυνήσουσιν
αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύ-
σουσιν αὐτῷ.
12 Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν
ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ
ὑπῆρχε βοηθός.
13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πέ-
νητος, καὶ ψυχὰς πενήτων
σώσει.
14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικί-
ας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐ-
τῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον αὐτῶν.
15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθή-
σεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς
Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται
περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην
τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐ-
τόν.
16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ
γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑ-
περαρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ
καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθή-
σουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος
τῆς γῆς.
17 Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας,
πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν
αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν
αὐτόν.
18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια μόνος.
19 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄ-
νομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένο-
ιτο.

ΨΑΛΜ. οβʹ. 73. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ
υἱοῦ Ἰεσσαί. Ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ
Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ;
2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐ-
σαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ'
ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά
μου.
3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς
ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν
θεωρῶν.
4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στε-
ρέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.
5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων
οὐκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ
μαστιγωθήσονται.
6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐ-
τοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέ-
λος, περιεβάλοντο ἀδικίαν
καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέ-
ατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· δι-
ήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρ-
δίας.
8 Διενοήθησαν καὶ ἐλά-

λησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ, Εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;

12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες, εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

13 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

14 Εἰ ἔλεγον, Διηγήσομαι οὕτως· ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

15 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου.

16 Ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

17 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

18 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

19 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

20 Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν,

21 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων· κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί.

22 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.

23 Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

24 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

25 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

27 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜ. οδʹ. 74.

Συνέσεως, τῷ Ἀσάφ.

Ἱνατί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς.

3 Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

4 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν

τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονη-
ρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
σου;

5 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μι-
σοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς
σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν
σημεῖα.

6 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς
τὴν ἔξοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν
δρυμῷ ξύλων ἀξίναις

7 Ἐξέκοψαν τὰς θύρας
αὐτῆς ἐπιτοαυτὸ, ἐν πελέκει
καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥηξαν
αὐτήν.

8 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ
ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν,
ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ
ὀνόματός σου.

9 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπιτοαυτό
Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πά-
σας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς.

10 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴ-
δομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης,
καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

11 Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνει-
διεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ
ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς
τέλος;

12 Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν
χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς
τέλος;

13 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

14 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ
δυνάμει σου τὴν θάλασσαν,
σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδα-
τος.

15 Σὺ συνέθλασας τὴν κε-
φαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας
αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
θίοψι.

16 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ
χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας πο-
ταμοὺς Ἠθάμ.

17 Σή ἐστιν ἡμέρα, καὶ σή
ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω
φαῦσιν καὶ ἥλιον.

18 Σὺ ἐποίησας πάντα
τὰ ὅρια τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ
σὺ ἔπλασας αὐτά.

19 Μνήσθητι ταύτης, ἐχ-
θρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ
λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνο-
μά σου.

20 Μὴ παραδῷς τοῖς θη-
ρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμέ-
νην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενή-
των σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς
τέλος.

21 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν δι-
αθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθη-
σαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομιῶν.

22 Μὴ ἀποστραφήτω τε-
ταπεινωμένος κατῃσχυμμέ-
νος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσου-
σι τὸ ὄνομά σου.

23 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκα-
σον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν
ὀνειδισμῶν σου, τῶν ὑπὸ ἄφρο-
νος ὅλην τὴν ἡμέραν.

24 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς
τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία
τῶν μισούντων σε ἀνέβη δια-
παντός.

ΨΑΛΜ. ο΄. 75. } { Ἐκάθιναι αἶχαι.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθεί-
ρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς, τῷ Ἀ-
σάφ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι
ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμε-
θά σοι.

2 Καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ
ὄνομά

ὄνομά σου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

3 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

4 Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· Διάψαλμα· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.

5 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

6 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

7 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων·

8 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

9 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο.

10 Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

11 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

12 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜ. ος΄. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φοβερῷ·

12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. οζ΄. 77.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια.

6 Ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος; καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

9 Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.

16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. οη. 78. }{ Ἑσπεριναὶ ἀρχαί.

Συνέσεως, τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ· ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι·

7 Καὶ ἀναστήσονται, καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

8 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

9 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα· γενεὰ ἥτις οὐ κατηύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

10 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

11 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι.

12 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

13 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

14 Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

15 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

16 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

18 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

19 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

21 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

22 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

23 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ·

24 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.

25 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·

26 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

27 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα.

28 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ

ἄμμον

ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

29 Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

30 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.

31 Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ·

39 Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

41 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

42 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

43 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

44 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

45 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.

46 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

47 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

48 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

49 Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

50 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμόν, καὶ ὀργήν, καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

51 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

52 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

53 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

54 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

55 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

56 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

57 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

58 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

59 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

60 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

61 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

62 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

63 Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

64 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν.

65 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

66 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

67 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

68 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

69 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

70 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

71 Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·

72 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

73 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,

αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. οθ΄. 79. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον·

2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ, εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

11 Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

12 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

13 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.

14 Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

ΨΑΛΜ. π΄. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τὸ Ἀσάφ, ψαλμός.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι.

2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου;

5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς; καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν.

13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. πα'. 81.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστί, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος. Διάψαλμα.

8 Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος Ἀντιλογίας.

9 Ἄκουσον λαός μου καὶ δια-
μαρτύρομαί σοι· Ἰσραὴλ
ἐὰν ἀκούσῃς μου.
10 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θε-
ὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυ-
νήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.
11 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος
ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον
τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω
αὐτό.
12 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός
μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ
οὐ προσέσχε μοι.
13 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐ-
τοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πορεύ-
σονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν.
14 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου,
Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ
ἐπορεύθη·
15 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς
ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα·
καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐ-
πέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.
16 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύ-
σαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
17 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ
στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας
μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. πβ'. 82. }{ Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγω-
γῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ
θεοὺς διακρινεῖ.
2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδι-
κίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτω-
λῶν λαμβάνετε;
3 Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτω-
χῷ· ταπεινὸν καὶ πένητα δι-
καιώσατε.
4 Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτω-
χόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύ-
σασθε αὐτόν.
5 Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆ-
καν, ἐν σκότει διαπορεύονται·
σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέ-
λια τῆς γῆς.
6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ
υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.
7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρ-
χόντων πίπτετε.
8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον
τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρο-
νομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθ-
νεσιν.

ΨΑΛΜ. πγ'. 83.

Ὠδὴ ψαλμοῦ, τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί
σοι; μὴ σιγήσῃς μη-
δὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.
2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν
κεφαλήν.
3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατε-
πανουργεύσαντο γνώμην· ἐ-
βουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολο-
θρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους·
καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσ-
ραὴλ ἔτι.
5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁ-
μονοίᾳ ἐπιτοαυτό, κατὰ σοῦ δια-
θήκην διέθεντο.
6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδου-
μαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ
καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀ-
μαλήκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κα-
τοικούντων Τύρον.
8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσοὺρ συμ-
παρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθη-
σαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς
Λώτ. Διάψαλμα.
9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ

Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κιασῶν.

10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰν, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·

12 Οἵτινες εἶπον, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,

14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη·

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. πδʹ. 84.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ, ψαλμός.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

11 Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου, μᾶλλον οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

12 Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

13 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. πε'. 85.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου· ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπί σοι.

7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου· καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. πς'. 86. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπί σε.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου

τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

14 Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. πζ΄. 87.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

2 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

3 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

4 Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ, Ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. πη΄. 88.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐνώπιόν σου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου·

2 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

3 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος.

4 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

5 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

6 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.

7 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

8 Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρός σε Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Κἀγὼ πρός σε Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ἱνατί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. πθ΄. 89. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

ΤΑ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;

7 Τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

8 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

10 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

11 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

12 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας

13 Τὸν Βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

14 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ
δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ
χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά
σου.
15 Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα
ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔ-
λεος καὶ ἀλήθεια προπορεύ-
σονται πρὸ προσώπου σου.
16 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ
γινώσκων ἀλαλαγμὸν Κύριε,
ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύσονται.
17 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ὑψωθήσονται.
18 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς
δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν
τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ
κέρας ἡμῶν.
19 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντί-
ληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ
Βασιλέως ἡμῶν.
20 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁ-
ράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας,
Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνα-
τόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ
λαοῦ μου.
21 Εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν
μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρι-
σα αὐτόν.
22 Ἡ γὰρ χείρ μου συναν-
τιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων
μου κατισχύσει αὐτόν.
23 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς
ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐ-
τόν.
24 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ
τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώ-
σομαι.
25 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ
ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέ-
ρας αὐτοῦ.
26 Καὶ θήσομαι ἐν θα-
λάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν πο-
ταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
27 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί
με, Πατήρ μου εἶ σύ, Θεός
μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας
μου.
28 Κἀγὼ πρωτότοκον θή-
σομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
29 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω
αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθή-
κη μου πιστὴ αὐτῷ.
30 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ οὐρανοῦ.
31 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ
τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευ-
θῶσιν·
32 Ἐὰν τὰ δικαιώματά
μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐν-
τολάς μου μὴ φυλάξωσιν· ἐ-
πισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀ-
νομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς
ἀδικίας αὐτῶν.
33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ
διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν οὐδ'
οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ
μου.
34 Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω
τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκ-
πορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου
οὐ μὴ ἀθετήσω· ἅπαξ ὤμο-
σα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δα-
βὶδ ψεύσομαι;
35 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον
μου.
36 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρ-
τισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρ-
τυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διά-
ψαλμα.
37 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου-
δένωσας

ὑ ἔνδωσας, ἀπέβαλε τὸ Χρισὸν σου.

38 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

39 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

40 Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

41 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

42 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

43 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρρηξας.

44 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην.

45 Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

46 Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

47 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; Διάψαλμα.

48 Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

49 Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν:

50 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ϟ'. 90. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Προσευχὴ τῷ Μωϋσῇ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν; καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε· καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται· τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

6 Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν

ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.
10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν
ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομήκον-
τα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστεί-
αις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ
πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πό-
νος, ὅτι ἐπῆλθε πραό-
της ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησό-
μεθα.
11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος
τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
σου τὸν θυμόν σου, ἐξαριθμή-
σασθαι;
12 Τὴν δεξιάν σου οὕτως
γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαι-
δευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σο-
φίᾳ.
13 Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως
πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ
τοῖς δούλοις σου.
14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ
τοῦ ἐλέους σου Κύριε· καὶ ἠγαλ-
λιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν
ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡ-
μῶν.
15 Εὐφρανθείημεν, ἀνθ'
ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡ-
μᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κα-
κά.
16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους
σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδή-
γησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡ-
μᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.
καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον.

ΨΑΛΜ. ϟα'. 91.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ
τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ
τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθή-
σεται.
2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντι-
λήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου
ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ'
αὐτόν.
3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε
ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ
λόγου ταραχώδους.
4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ.
5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετο-
μένου ἡμέρας,
6 Ἀπὸ πράγματος ἐν
σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου
μεσημβρινοῦ.
7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους
σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δε-
ξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγ-
γιεῖ.
8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπό-
δοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.
9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς
μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυ-
γήν σου.
10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ
τῷ σκηνώματί σου.
11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ δια-
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
σου.
12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λί-
θον τὸν πόδα σου.
13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασι-
λίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ κατα-
πατήσεις λέοντα καὶ δρά-
κοντα.
14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε,

καὶ

κ) ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Κεκράξεται πρός με, κ) ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, κ) δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, κ) δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. ϞΒ'. 92.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, κ) ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, κ) τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

3 Ἐν δεκαχόρδῳ, ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου· κ) ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, κ) ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, κ) διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

8 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται· κ) διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

9 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, κ) τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

10 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· κ) ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

11 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

12 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

13 Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· κ) εὐπαθοῦντες ἔσονται·

14 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὺς Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν· κ) οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ϞΓ'. 93. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, κ) περιεζώσατο.

2 Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

3 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

4 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

5 Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

6 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ...

σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϟδ'. 94.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, τετράδι Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4 φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8 Σύνετε δή, ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροί ποτε φρονήσατε;

9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

13 Τοῦ πραΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·

15 Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα.

16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.

19 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

20 Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ϟε΄. 95. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Αἶνος ᾠδῆς Δαβίδ· Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.

5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

8 Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου;

ΨΑΛΜ. ϟϛ΄. 96.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΑΣατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ

γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟζ΄. 97.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐξετάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών· καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε·

9 Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟη΄. 98. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

2 Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

3 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

4 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

5 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

πᾶσα

πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

6 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

7 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

8 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

9 Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

10 Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϟθ'. 99.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

6 Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν.

7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ Θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ρ'. 100.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

2 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

3 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

4 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρα'. 101.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε, ψαλῶ.

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

3 Πότε ἥξεις πρός με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

4 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα, οὐκ ἐκολλήθη μοι.

5 Καρδία σκαμβὴ ἐξέκλινε ἀπ' ἐμοῦ· τὸν πονηρὸν οὐκ ἐγίνωσκον.

6 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

7 Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

8 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

9 Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

10 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

11 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛΜ. ρβ'. 102. { Ἑωθιναὶ ἀρχαί.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρός σε ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι ηὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς,

καὶ

καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτει-
ρήσουσι.
15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθ-
νη τὸ ὄνομα Κυρίου. καὶ πάντες
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δό-
ξαν σου.
16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύ-
ριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ
οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν
αὐτῶν.
18 Γραφήτω αὕτη εἰς γε-
νεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτι-
ζόμενος αἰνέσει τὸν Κύ-
ριον·
19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕ-
ψους ἁγίου αὐτοῦ· Κύριος ἐξ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλε-
ψε·
20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ
τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦ-
σαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατω-
μένων,
21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σι-
ὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν
αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσα-
λήμ.
22 Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι
λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασι-
λεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυ-
ρίῳ.
23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁ-
δῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγό-
τητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγει-
λόν μοι.
24 Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡ-
μίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ
γενεῶν τὰ ἔτη σου.
25 Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύ-
ριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας·
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ
οὐρανοί.
26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
27 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑ-
λίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται·
σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου
οὐκ ἐκλείψουσιν.
28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευ-
θυνθήσεται.

ΨΑΛΜ. ργ΄. 103]

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ
ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ.
2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·
3 Τὸν εὐιλατεύοντα πά-
σαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου·
4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθο-
ρᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφα-
νοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρ-
μοῖς·
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν
ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νε-
ότης σου.
6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ
Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις.
7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐ-
τοῦ.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος.
9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργι-
σθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα
μηνιεῖ.
10 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομί-

ας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος, τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, οἰκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

15 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν·

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ρδʹ. 104. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρ-

ελεύ-

ἐλεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

15 Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε; πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον·

28 Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν· ἀνοίξαντος σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ

ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ρέ. 105. { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ·

10 Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον·

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ·

13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·

14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·

19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·

21 Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·

22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ

αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

25 Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

36 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

37 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

38 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

39 Ἤτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

40 Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

41 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

42 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

43 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

44 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ρϛ΄. 106. } { Ἑσπερινῇ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου; ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνη-

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ Σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν Σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας Σου.

6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου, καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

12 Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

21 Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

22 Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,

νεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος Ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

37 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,

38 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

39 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

40 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

41 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

42 Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

43 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·

44 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

45 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

46 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ρϛ'. 107. } { Ἐνδιναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης·

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν·

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν

αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ΨΑΛΜ. ρη΄. 108. { Ἑσπεριναὶ εὐχαί. }

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ὑψωθήσομαι

καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν
κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμε-
τρήσω.
8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐ-
φραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς
μου.
9 Ἰούδας βασιλεύς μου· Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος
μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπι-
βαλῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐ-
μοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγη-
σαν.
10 Τίς ἀπάξει με εἰς πό-
λιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγή-
σει με ἕως τῆς Ἰδουμαί-
ας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀ-
πωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυν-
άμεσιν ἡμῶν;
12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου.
13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιή-
σομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς
ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡ-
μῶν.

ΨΑΛΜ. ρθʹ. 109.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ο Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου
μὴ παρασιωπήσῃς· ὅ-
τι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα
δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.
2 Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ
γλώσσῃ δολίᾳ· καὶ λόγοις μί-
σους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέ-
μησάν με δωρεάν.
3 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν με,
ἐνδιέβαλλόν με· ἐγὼ δὲ προσ-
ηυχόμην.
4 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖ-
σος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
5 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν
ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος
στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
6 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν
ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω
εἰς ἁμαρτίαν.
7 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπι-
σκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτε-
ρος.
8 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐ-
τοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
χήρα.
9 Σαλευόμενοι μετανα-
στήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐ-
παιτησάτωσαν· ἐκβληθή-
τωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐ-
τῶν.
10 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς
πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ
διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι
τοὺς πόνους αὐτοῦ.
11 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ
ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθή-
τω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
αὐτοῦ.
12 Γενηθήτω τὰ τέκνα
αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν
γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
13 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνο-
μία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναν-
τι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς
μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφ-
θείη.
14 Γενηθήτωσαν ἐναντίον
Κυρίου διαπαντὸς, καὶ ἐξολο-
θρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημό-
συνον αὐτῶν.
15 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη
τοῦ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδί-
ωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ
πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ
καρδίᾳ, τοῦ θανατῶσαι.
16 Καὶ ἠγάπησε κατάραν
καὶ

καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

18 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

19 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

20 Καὶ σὺ Κύριε, Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

21 Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

22 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

23 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

24 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

25 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

26 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν·

27 Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

28 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

29 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·

30 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ΨΑΛΜ. ρί. 110. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ρια'. 111.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύ-
ριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συνα-
γωγῇ.
2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου,
ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θε-
λήματα αὐτοῦ.
3 Ἐξομολόγησις καὶ με-
γαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐ-
τοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος.
4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ὁ Κύριος.
5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φο-
βουμένοις αὐτόν· μνησθήσε-
ται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
αὐτοῦ.
6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀν-
ήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦ-
ναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθ-
νῶν.
7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλή-
θεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι
αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποι-
ημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύ-
τητι.
9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν
αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον
καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος
Κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ
πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ
αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ριβ'. 112.

Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβού-
μενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφό-
δρα.
2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔ-
σται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γε-
νεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.
3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος.
4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει
φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων
καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.
6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σα-
λευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰ-
ώνιον ἔσται δίκαιος.
7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ
φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρ-
δία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύ-
ριον.
8 Ἐστήρικται ἡ καρδία
αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως
οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τοῦ.
9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν
δόξῃ.
10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ
ὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐ-
τοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐ-
πιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖ-
ται.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ριγ΄. 113.

Ἀλληλεΐα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίε.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίε μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίε.

4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς ἐρανὲς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ;

6 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,

7 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

8 Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜ. ριδ΄. 114. Ἑσπερινὴ εὐχαί.

Ἀλληλεΐα.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτε, οἴκε Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρε.

2 Ἐγενήθη Ἰεδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξεσία αὐτοῦ·

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βενοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί; καὶ οἱ βενοί, ὡς ἀρνία προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπε Κυρίε ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπε τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ·

8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛΜ. ριε΄. 115.

Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σε δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σε, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σε·

2 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχεσι, καὶ ἐ λαλήσεσιν ὀφθαλμὲς ἔχεσι, καὶ ἐκ ὄψονται.

6 Ὦτα ἔχεσι, καὶ ἐκ ἀκέσονται· ῥῖνας ἔχεσι, καὶ ἐκ ὀσφρανθήσονται.

7 Χεῖρας ἔχεσι, καὶ ἐ ψηλαφήσεσι· πόδας ἔχεσι, καὶ ἐ περιπατήσεσιν· ἐ φωνήσεσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιεῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρις. 116. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

4 Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

11 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

12 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

13 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

14 Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

15 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,

σεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
16 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριζ΄. 117.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριη΄. 118.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
6 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τῶν ἐχθρῶν μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.
9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντι.
10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.
14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.
18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου

ρίε, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.

29 Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

30 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ριθ'. 109. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

ALEPH.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

BETH.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; Ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς Σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς Σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων Σου.

GIMEL.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ Σου· ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους Σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου Σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά Σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν Σου.

22 Περίελε ἀπ᾽ ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά Σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ᾽ ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός Σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά Σου μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά Σου.

DALETH.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον Σου.

26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων Σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις Σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις Σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ κρίματά Σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν Σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

HE. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων Σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον Σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά Σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ Σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ Σου τὸ

τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

VAU.

41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.
47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.
48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν τοῖς δικαιώμασί σου.

ZAIN.

49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.
50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

CHETH.

57 Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέ-

63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ΤΕΤΗ.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

JOD. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι· ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

CAPH.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν κατα-

διωκόντων με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

LAMED.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

MEM.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστιν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοί ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

NUN. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός

τός

τός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου ἐστίν.

112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

SAMECH.

113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με· καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

AIN.

121 Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

PE.

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά Σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς Σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

ZADE.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά Σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί Σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.

COPH. ϛ ι { Ἑσπεριναὶ ἀρχαί.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε· τὰ δικαιώματά Σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός Σου, κατὰ τὸ κρίμά Σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί Σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

RESH.

153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί Σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρί-

μά

μά σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

SCHIN.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

TAU.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ρκ'. 120. } Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι; καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

4 Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

5 Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου, μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην.

6 Ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς· ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜ. ρκα'. 121.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρκβ'. 122.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ρκγ'. 123.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδί-

σκης

σκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, 2 ἕως οὗ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ρκδ'. 124.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·

2 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

3 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

4 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

5 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

6 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

7 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ρκε'. 125.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

2 Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς· καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκς'. 126. } Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

3 Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγε-

ήθημεν εὐφραινόμενοι.

5 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ Νότῳ.

6 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

7 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ρκζʹ. 127.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

2 Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

3 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

4 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

5 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

6 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜ. ρκηʹ. 128.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

4 Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

5 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

6 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

7 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκθʹ. 129.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ρλ'. 130.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

2 Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας.

7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρλα'. 131.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

2 Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

3 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

4 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρλβ'. 132. Εὐκτικαὶ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ,

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,

5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς

τὸς

τὸς τῆς ἁγιάσματός σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

10 Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν,

12 Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·

13 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου, ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

14 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

15 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν,

16 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

17 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

18 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

19 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜ. ρλγ'. 133.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

2 Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

4 Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρλδ'. 134.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου·

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ταῖς νυξίν.

3 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

4 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ρλε΄. 135.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον·

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνους.

9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα, ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τοῦ Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται·

17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜ. ρλϛ'. 136. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

27 Ἐξ-

27 Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ τῷ κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρλζ'. 137.

Τῷ Δαβίδ, διὰ Ἱερεμίου.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει, καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ρλη'. 138.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

2 Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ρλθ'. 139. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ ψαλμὸς, Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με, σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·

2 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες.

3 Ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα.

4 Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

5 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

6 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

7 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.

8 Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·

9 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

10 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

11 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

12 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

13 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

14 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

15 Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

16 Ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.

20 Ὅτι ἐρισταί ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα; καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ρμ'. 140.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· Διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· [Διάψαλμα] καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου τῷ ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσι· Διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί· καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ρμα'. 141.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρός σε, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3 Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις· σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν

 ἀνο-

ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με·

6 Ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

7 Κατεπόθησαν ἐχόμενοι πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.

8 Ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς· διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

9 Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

10 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι· καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

11 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ρμβ'. 142. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

2 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψάν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

5 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

6 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

7 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

8 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

9 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ρμγ'. 143.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὁπότε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐ-

ταπεί-

ταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΨΑΛΜ. ρμδ'. 144. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου· ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

5 Κύριε κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·

8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

9 Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ, ψαλῶ σοι·

10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦ-

λον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονη-
ρᾶς.
11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν
τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀ-
δικίας.
12 Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς
νεόφυτα ἱδρυμμένα ἐν τῇ νεό-
τητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐ-
τῶν κεκαλλωπισμέναι, περι-
κεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα
ναοῦ.
13 Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλή-
ρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς
τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πο-
λύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς
ἐξόδοις αὐτῶν.
14 Οἱ βόες αὐτῶν πα-
χεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα
φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐ-
δὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῶν.
15 Ἐμακάρισαν τὸν λα-
ὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος
ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρμδ. 145.

Αἴνεσις τοῦ Δαβίδ.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ
βασιλεύς μου, καὶ εὐλο-
γήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος.
2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐ-
λογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
3 Μέγας Κύριος καὶ αἰνε-
τὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγα-
λωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέ-
ρας.
4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέ-
σει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν
σου ἀπαγγελοῦσι.
5 Τὴν μεγαλοπρέπειαν
τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λα-
λήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου
διηγήσονται·
6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν
φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
μεγαλωσύνην σου διηγή-
σονται.
7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
χρηστότητός σου ἐξερεύξονται·
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλ-
λιάσονται.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος.
9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς
σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ.
10 Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου,
καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτω-
σάν σε.
11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου
ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
λαλήσουσι·
12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱ-
οῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνα-
στείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
σου.
13 Ἡ βασιλεία σου βασι-
λεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δε-
σποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
[πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς
λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.]
14 Ὑποστηρίζει Κύριος
πάντας τοὺς καταπίπτοντας,
καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερ-
ραγμένους.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάν-
των εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐ-

τὴν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρμς'. 146.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

2 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

3 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

4 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

5 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

6 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·

7 Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς.

8 Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ρμζ'. 147. } { Ἑσπερινῇ ἀρχαί.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος· τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν,
καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς
συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀρι-
θμός.
6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς
ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁ-
μαρτωλοὺς ἕως γῆς.
7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν
ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐ-
ρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοι-
μάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ
ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρ-
τον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων.
9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι
τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσ-
σοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικα-
λουμένοις αὐτόν.
10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ
τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν
ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐ-
δοκεῖ.
11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν
τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ
τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεόν σου
Σιών.
13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μο-
χλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε
τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.
14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου
εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμ-
πιπλῶν σε·
15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λό-
γιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τά-
χους δραμεῖται ὁ λόγος
αὐτοῦ,
16 Διδόντος χιόνα αὐτοῦ
ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ
σποδὸν πάσσοντος,
17 Βάλλοντος κρύσταλλον
αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρό-
σωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑπο-
στήσεται;
18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον
αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται
ὕδατα.
19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λό-
γον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαι-
ώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ
Ἰσραήλ.
20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως
παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐ-
τοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ρμη΄. 148.

Ἀλληλούϊα, Ἀγγαίου καὶ Ζα-
χαρίου.

ΑΙνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις.
2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ
σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα
τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπερ-
άνω τῶν οὐρανῶν.
5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.
6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρε-
λεύσεται.
7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς
γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄ-
βυσσοι.
8 Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύ-
σταλλος, πνεῦμα καταιγίδος,
τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ρμθ'. 149.

Ἀλληλούϊα.

ᾌσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρν'. 150.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

9 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

Τ[illegible]

¶ Η[illegible]
ἢ κ[illegible]
λά[illegible]
γία[illegible]
τῶ[illegible]
βλ[illegible]

¶ Χρ[illegible]
ἐν τ[illegible]
καὶ [illegible]
πομ[illegible]

τους τ[illegible]
πάσμα[illegible]
πον ὕδ[illegible]
λείας φ[illegible]
ρέσκοι [illegible]
ναμον, [illegible]
προστα[illegible]
τε τοῦ [illegible]
ἐν ᾧ [illegible]
ἡμᾶς [illegible]
σης κιν[illegible]
ἀπὸ τοῦ βί[illegible]
στάτῳ [illegible]
σιλεῖ [illegible]
βασιλε[illegible]
καὶ τοῖς [illegible]
νομίμο[illegible]
παραγινω[illegible]
ὅπως ο[illegible]
σου οἰκ[illegible]
συχία [illegible]
τεθέωσ[illegible]
λεία ἐπ[illegible]
τῆς γῆς [illegible]

ΤΥ'ΠΟΙ τῆς 'ΕΠΙΘΑΛΑΤΤΙ'ΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΗ͂Σ.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ καὶ Ἑσπερινὴ, ἣ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τῆς θαλάττης χρῆσθαι δεῖ, Λειτουργία, ἡ αὐτὴ ἔσται ἣ καὶ ἐν τῇ τῶν Δημοσίων Εὐχῶν Βίβλῳ διατέτακται.

¶ Χρηστέον δὲ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Στόλῳ τῷ Βασιλικῷ καὶ τῆς φύσει ταύτης ὧδε ἑπομένης προσευχῆς.

Ἀΐδιε Δέσποτα Θεὸς, ὁ μόνος ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν, καὶ διασώζων τὸ κράτος τῆς θαλάσσης· ὁ περίταγμα γυρώσας ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους· Ἀρέσκοι Σοι εἰς τὴν παντοδύναμον, καὶ εὐμενεστάτην Σου προστασίαν ἐπιδέχεσθαι, ἡμᾶς τε τοὺς δούλους Σου, καὶ τὸν στόλον ἐν ᾧ ὑπηρετοῦμεν. Φύλαξον ἡμᾶς ἀπό τε τῶν τῆς θαλάττης κινδύνων, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βίας, ὥστε τῷ τε χαριεστάτῳ ἡμῶν Δεσπότῃ τῷ Βασιλεῖ ΚΑΡΟ'ΛΩ, καὶ ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ φυλακὴν, καὶ τοῖς τὴν θάλατταν ἐπὶ ταῖς νομίμοις αὐτῶν χρείαις διαπεραιοῦσιν, ἄδειαν ἡμᾶς εἶναι· ὅπως οἵ τε τῆς ἡμετέρας Νήσου οἰκήτορες ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ Σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν λατρεύωσι, καὶ ἡμεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπανίωμεν, ἵν' αὖ τῶν τε τῆς γῆς εὐλογιῶν, μεθ' ὧν διὰ τοῦ καμάτου ἡμῶν καρπούμεθα ἀγαθῶν, ἀπολαύειν καὶ μετὰ τῆς εὐχαριστίας τῶν οἰκτιρμῶν Σου μνήμης αἰνεῖν καὶ δοξάζειν τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτή.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ Σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχαὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ Χειμῶσι.

Ἰσχυρότατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ προστάττων τε τοῖς ἀνέμοις, καὶ πνέουσι καὶ διεγείρουσι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ καταπραΰνων τὸν σάλον αὐτῆς· Ἡμεῖς κτίσεις μὲν σου, ἐλεεινοὶ δὲ ἁμαρτωλοὶ, ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἀνάγκῃ ἡμῶν πρὸς σε κράζομεν, βοηθείας Σου δεόμενοι· σῶσον Κύριε, εἰ δὲ μήγε, ἀπολλύμεθα. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀσφαλεῖς ποτε ὄντες, καὶ τὰ πάντα γαλήνια περὶ ἡμᾶς ἰδόντες, Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπιλελήσμεθα, καὶ τῇ ἠρε-

ἠρεμαίᾳ ἐν τῷ λόγῳ Σου φωνῇ προσέχειν, καὶ ταῖς ἐντολαῖς σου πειθαρχεῖν ἀνηνάμεθα. Ἀλλὰ νῦν ὁρῶμεν ὡς φοβερὸς σὺ εἶ ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις Σου ἔργοις, ὁ μέγας Θεὸς, ὁ ὑπὲρ πάντας φοβερός. Τοιγάρτοι τὴν θείαν Σου Μεγαλειότητα προσκυνοῦμεν, τὴν τε δύναμίν Σου ὁμολογοῦντες, καὶ ἐπικαλοῦντες τὴν ἀγαθωσύνην. Βοήθησον Κύριε καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ ἐλέους Σου, ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Υἱῷ Σου, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΕΝδοξότατε καὶ χαριέστατε Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἐν τῷ μὲν οὐρανῷ οἰκῶν, ὁρῶν δὲ πάντα τὰ κάτω, Ἔπιδε, δεόμεθα Σου, καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν, ἐπικαλούντων ἐκ τοῦ βάθους τῆς συμφορᾶς, καὶ ἐκ γνάθων τοῦ θανάτου τούτου ἤδη μέλλοντος ἡμᾶς καταπίνειν. Σῶσον Κύριε, εἰ δὲ μή γε, ἀπολλύμεθα. Οἱ ζῶντες, οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε. Ἀπόστειλον τὸν λόγον τοῦ προστάγματός Σου, τοῦ ἐπιτιμᾷν ἀνέμοις ἀγριαίνουσι, καὶ πολυβρόμῳ θαλάσσῃ· ἵν' ἡμεῖς ἐκ τῆς ταλαιπωρίας ταύτης ῥυσθέντες ζῶμεν διὰ τὸ λατρεύειν Σοι, καὶ δοξάζειν τὸ Ὄνομά Σου πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἡμῶν. Ἄκουσον Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τῆς ἀπεράντου ἀξίας τοῦ εὐλογητοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ Σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ Προσευχὴ πρὸ τῆς πρὸς τὸν πολέμιον ἀντιναυῶν Ναυμαχίας.

ΔΥνατώτατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεὸς, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ κυβερνῶν καὶ προστάττων τὰ πάντα. Σὺ καθίζεις ἐπὶ θρόνου κρίνων δικαιοσύνην, διὸ ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν τὴν θείαν Σου Μεγαλειότητα ἐπικαλούμεθα, ὅπως σὺ τὴν δίκην αὐτοβούλως διαγινώσκειν, καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν δικάζειν ἀξιώσῃς. Ἐξέγειρον Κύριε τὴν δυναστείαν Σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν, ὅτι σὺ οὐκ ἀεὶ τοῖς δυνατοῖς τὴν νίκην παρέχεις, ἀλλ' ἢ διὰ πολλῶν, ἢ δι' ὀλίγων σώζειν δύνασαι. Μὴ καθ' ἡμῶν νῦν βοάτω τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν πρὸς τιμωρίαν, ἀλλ' ἄκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινοτάτων δούλων Σου ἐπαιτούντων τὸ ἔλεός Σου, καὶ λιπαρούντων παρὰ σοῦ βοηθεῖσθαι, καὶ ἵνα σκέπη ἡμῖν εἶναι θέλῃς ἐναντίον τοῦ πολεμίου. Φανερὸν τοῦτο ποίησον, ὅτι σὺ Σωτὴρ καὶ δυνατὸς ῥύστης ἡμῶν εἶ, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχαὶ βραχεῖαι τοῖς καθ' ἕκαστον ἀνθρώποις ἐπιτήδειοι τοῖς διὰ τὴν μάχην, ἢ τὴν χρείαν, ἄλλοις εἰς τὸ προσευχέσθαι συνερχομένοις συγκοινωνεῖν μὴ δυναμένοις.

ΚΥριε ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου.

Σὺ εἶ ὁ μέγας Θεὸς, ὁ πάν-

τα ποιήσαις τε καὶ διοικῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός Σου.

Σὺ ὁ μέγας Θεὸς, ὅτι πᾶσι φοβερός· Σῶσον ἡμᾶς, ἵνα σε ἐπαινήσωμεν.

Ἰδιαί τινες Εὐχαὶ, ὅσον γε πρὸς τὸν Πόλεμον.

ΣΥ ὦ Κύριε δίκαιος καὶ δυνατὸς ἐπαίνεσον τὴν δίκην ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ.

Θεὸς σὺ εἶ πύργος ἰσχύος πρὸς ἄμυναν πᾶσι τοῖς εἰς σὲ καταφεύγουσι· σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς τῶν ἐχθρῶν βίας.

Κύριε δυνάμενον, μάχου ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα σε δοξάζωμεν.

Μὴ ἔα καταποντίζεσθαι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἢ ὑπὸ τῆς βίας τῶν πολεμίων.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Εὐχαὶ βραχεῖαι ἐν τῷ Χειμῶνι.

ΣΥ Κύριε, ὁ καταπραΰνων τὸν σάλον τῆς θαλάσσης, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα.

Ὦ εὐλογητὲ Σῶτερ, ὁ σώσας τοὺς μαθητάς Σου ἐν τῷ κλύδωνι ἤδη μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, εἰσάκουσον ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς, δεόμεθά Σου.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐλέησον ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἐνεστῶτος τοῦ μεγάλου κινδύνου, ὅσοις ἔξον τῆς ἀναγκαίας ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρετίας ἀπολέσθαι, συγκληθήσονται πάντες καὶ τὴν ταπεινὴν τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῶν ἐξομολόγησιν ποιήσονται, ἐν ᾗ δεῖ ἕκαστον ἐπιβλέπειν ὅτι τὰ κατὰ μέρος ἁμαρτήματα, ὧν ἡ αὐτοῦ συνείδησις κατηγορήσειεν ἂν αὐτοῦ, καὶ λέγειν τὰ ἑξῆς.

Ἡ Ἐξομολόγησις.

ΘΕὸς ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πάντων κτίστης, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτής· Ὁμολογοῦμεν καὶ πενθοῦμεν πολλαπλασίους ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, ἃς συχνῶς καὶ ἐπαλλήλως καὶ ὑπὲρ λίαν πονηρῶς ἐποιήσαμεν, ἐννοίᾳ λόγῳ, καὶ ἔργῳ, κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός Σου, τὴν ὀργήν σου καὶ νέμεσιν καθ' ἡμῶν δικαιότατα παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας

λυπούμεθα. Ἀλγεινὴ ἡμῖν ἐστὶν ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν, καὶ τὸ βάρος αὐτῶν ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἕνεκεν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρεληλυθότα, καὶ χάρισαι ἡμῖν τοὐντεῦθεν διαπαντὸς, ἐν καινότητι τοῦ βίου σοι δουλεῦσαι καὶ ἀρέσαι, πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματός σου τιμὴν καὶ δόξαν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, ἐάν τις ἐν τῷ πλοίῳ ᾖ, ταύτην τὴν Ἀπόλυσιν ἀποφθέγξεται.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε. ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἐπαγγειλάμενος συγχώρησιν ἔχειν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς σπουδαίᾳ μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις, ἱλασθείη ἡμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς. ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι σθενώσαι καὶ βεβαιώσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καταγάγοι ὑμᾶς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕμνος Εὐχαριστικὸς μετὰ τὸν Χειμῶνα.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.
Ψαλμ. ξϛ΄.

ΑΛαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ Ὀνόματί σου. Διάψαλμα.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου.

Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.

Δεῦτε

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. Ψαλμ. ρζʹ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτω-

τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

Τίς σοφός, καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπταὶ Εὐχαριστικαί.

Εὐλογητότατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεός, ὁ τὴν χρηστότητα καὶ τὸν ἔλεον ἄπειρος ὤν· ἡμεῖς, ἄθλια κτίσματά σου, οὓς ἐποίησάς τε καὶ διέσωσας, θέμενος τὰς ψυχὰς ἡμῶν εἰς ζωήν, καὶ νῦν ῥυσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ θανάτου γναθμῶν, ταπεινοφρόνως ἑαυτοὺς πάλιν παριστάνομεν ἐνώπιον τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, ἵνα τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν σοι προσφέρωμεν, διότι εἰσήκουσας ἡμῶν ἐν τῇ ταλαιπωρίᾳ ἡμῶν βοησάντων, καὶ οὐκ ἐξέβαλες τὴν προσευχὴν ἡμῶν ἣν πεποιήμεθα ἐνώπιόν σου ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ· ὅτε τῶν πάντων ἤδη ἀπεγνώκαμεν, τοῖς πλοίοις,

καὶ

καὶ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν, τότε σὺ οἰκτιρμόνως ἡμᾶς ἐπεῖδες, θαυμαστῶς ἀντειλάμμενος ταῖς σωτηρίαις ἡμῶν· διὸ ἡμεῖς νῦν διασωθέντες πάντα ἔπαινον, καὶ πᾶσαν δόξαν τῷ ἁγίῳ Ὀνόματί Σου ἀπονέμομεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Ἰσχυρότατε καὶ εὐμενέστατε πανάγαθε Θεὸς, τὸ μὲν ἔλεός Σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔργα Σου, ἐξαιρέτως δὲ αὐτὸ ἡμῖν ἔκλινας, οἵπερ οὕτω δυνατῶς καὶ θαυμαστῶς ἐπήμυνας· Ἔδειξας ἡμῖν φοβερὰ, καὶ τὰ θαύματα ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὅπως ἂν ἴδωμεν σὲ οἷος ὁ ἰσχυρὸς καὶ εὐμενὴς Θεὸς εἶ, ὥστε δυνατὸς ἅμα καὶ ἕτοιμος τὴν ἐπὶ Σοὶ πεποιθότων ἀντιλαμβάνεσθαι. Φανερὸν ἡμῖν ἐποίησας, ὡς οἵ τε ἄνεμοι καὶ αἱ θάλασσαι τῷ προστάγματί Σου ὑπακούουσιν, ἵνα καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἡμεῖς μανθάνωμεν τοὐντεῦθεν τῇ φωνῇ Σου ὑπήκοοι εἶναι, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Τοιγαροῦν εὐλογοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου διὰ τοῦτο τὸ ἔλεός Σου ἐν τῷ σώζειν ἡμᾶς μονονουχὶ ἀπολλυμένους. Καὶ ἱκετεύομέν σε, παρέχου ἡμῖν ἴσην αἴσθησιν ἔχειν τοιοῦ τοῦ ἐλέους σου, ὅσην τότε εἴχομεν τῶν κινδύνων. Καὶ δώρησαι ἡμῖν καρδίας ἀεὶ ἑτοίμας εἰς τὸ δηλῶσαι τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν οὐ μόνον τῷ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν, ἐν τῷ ὑπηκοωτέρους εἶναι ταῖς ἁγίαις Σου ἐντολαῖς· Παράτεινον ἡμῖν, δεόμεθά Σου, ταύτην τὴν ἀγαθωσύνην, ὥστε ἡμᾶς ὑπὸ σοῦ σωθέντας λατρεύειν Σοὶ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕμνος Ἐπαινετικὸς καὶ Εὐχαριστικὸς μετὰ τὸν ἐπικίνδυνον Χειμῶνα.

ΔΕῦτε ἐξομολογώμεθα τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐρρύσατο ἐκ τοῦ ἀνελέου σάλου τῆς θαλάσσης.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὕρομεν, ἠγγίσαμεν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Παρὰ μικρὸν ἐκάλυψεν ἂν ἡμᾶς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης, μονονουχὶ ὑπερέβαινεν ἂν τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Ἐσαλεύθη ἡ θάλασσα, καὶ πνεῦμα καταιγίδος ὕψωσε τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀνεβαίνομεν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ κατεβαίνομεν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Καὶ ἐκεκράξαμεν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι ἡ-

μᾶς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν ἐξήγαγεν ἡμᾶς.

Εὐλογητὸν τὸ Ὄνομά Σου, ὃς οὐκ ἐξουδένωσας τὴν δέησιν τῶν δούλων Σου, ἀλλ' εἰσήκουσας τῆς βοῆς ἡμῶν, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ ἐπέταξας τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.

Ἐξομολογησώμεθα οὖν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε καὶ ἔτι ποιεῖ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτός ἐστιν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Σὺ Κύριε εὔφρανας ἡμᾶς ἐν τῷ ποιήματί Σου, καὶ ἐν τῷ ἐπαίνῳ Σου ἀγαλλιασόμεθα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Εὐλογητὸν τὸ Ὄνομα τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἕκαστος ἡμῶν εἰπάτω, Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

β' Κορ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν νῦν, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Νίκην, ἢ Σωτηρίαν ἐκ τοῦ Πολεμίου.

Ψαλμὸς ἢ Ὕμνος Ἐπαινετικός, καὶ Εὐχαριστικὸς μετὰ τὴν Νίκην.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·

Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν αὐτοῖς.

Ἐμεγάλυνε τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ὁ Κύριος.

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ ἡμῶν ἐκληρονομήσαμεν γῆν, καὶ ὁ βραχίων ἡμῶν οὐκ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἀλλὰ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν ἡμῖν.

Ἐπεφάνη ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπεσκίασεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ στῆναι ἡμᾶς ἐποίησεν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Ἐπεφάνη ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν, κατέστρεψεν ὁ Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ἔθραυσε πάντας τοὺς ἐπαναστάντας ἐφ' ἡμῖν.

Διὸ μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ Ὀνόματί Σου δοθείη δόξα.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐμεγάλυνε

Κύριος

Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Μετὰ τὸν Ὕμνον τοῦτον ᾀδέιν ἂν ὁ Ὕμνος [Σὲ Θεὸν]

¶ Εἶτα αὕτη ἡ Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Παμβασιλεῦ, καὶ Παντεπόπτα Ἄρχων παντὸς τοῦ κόσμου· οὗ ἐν χειρὶ δύναμίς ἐστι καὶ κράτος ἀνυπόστατον· Εὐλογοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον Ὄνομά σου διὰ τὴν νίκην ταύτην εὐτυχέστατα ἡμῖν παρεχωρηθεῖσαν· ἧς ὅλην τὴν δόξαν σοὶ προσάπτομεν, τῷ μόνῳ τῆς νίκης δοτῆρι. Καὶ ἀντιβολοῦμέν σε, δὸς ἡμῖν χάριν τῷ μεγάλῳ τούτῳ σου εὐεργετήματι εὖ χρῆσθαι εἰς τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν τοῦ Εὐαγγελίου σου προκοπήν, καὶ τὴν τοῦ Σεβαστοτάτου ἡμῶν Ἄρχοντος τιμήν, καὶ ἔτι καὶ ὅσον ἐφ' ἡμῖν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ δεόμεθά σου, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην τὴν τοῦ μεγάλου ἐλέους τούτου σου αἴσθησιν, ὥστε ἐν ἡμῖν κατεργάζεσθαι τὴν ὄντως εὐχαριστίαν, ἣ φανερὰ γένοιτ' ἂν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν διὰ τῆς ταπεινώσεως, ὁσίως, καὶ πειθαρχοῦντας περιπατεῖν ἐνώπιόν σου πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διά τε πάσας τὰς εὐεργεσίας σου, καὶ ἐξαιρέτως γε διὰ ταύτην τὴν νίκην καὶ σωτηρίαν σου, ἔστω πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

β' Κορ. ιγ'. ιδ'.

ΗΧάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐν τῇ ταφῇ νεκρῶν τῶν Ἐπιθαλαττίων.

¶ ἈΚολουθία ἐν τῇ τῶν Δημοσίων Προσευχῶν βίβλῳ περιεχομένη, κἀνταῦθα δὲ ἐπιτήδειος ἂν εἴη. Μόνον ἀντὶ τούτων τῶν ῥημάτων [Τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἑξῆς.] λέγε,

Τὸ οὖν σῶμα αὐτοῦ τῷ βυθῷ ἐπιτρέπομεν, εἰς τὴν φθορὰν μεταστραφησόμενον, προσδοκῶντες τὴν τοῦ σώματος ἀνάστασιν (ὅτε ἡ θάλασσα ἀποδώσει τοὺς νεκροὺς αὐτῆς) καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

ΤΥ'ΠΟΣ ΤΗ͂Σ ΠΡΟΣΕΥΧΗ͂Σ μετ' 'ΕΥΧΑΡΙΣΤΙ'ΑΣ ἡ κατ' ἔτος

χρηστέον ἐν τῇ Πέμπτῃ ἡμέρᾳ ΝΟΕΜΒΡΙ'ΟΥ μηνός, Ὑπὲρ τῆς μακαρίας σωτηρίας τε, καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν τριῶν τῆς Βασιλείας Ταγμάτων ἀπὸ τῆς ὠμοτάτης, καὶ ἀποθυκταιοτάτης, διὰ τοῦ πυρέντος κόνεως, ἐπιχειρηθείσης Προδοσίας καὶ Μιαιφονίας.

¶ Ἡ Λειτουργία ἡ αὐτὴ ἔσται τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθίᾳ κατὰ πάντα πλὴν ὅπου ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

¶ Εἰ ταύτην τὴν ἡμέραν τὴν Κυριακὴν εἶναι συμβήσεται, ἡ Συναπτὴ οἰκεία τῆς Κυριακῆς ἰδία, προστεθήσεται μόνον ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ Προσευχὴ ἄρξεται ἀφ' ἑνὸς τῶν Ῥησειδίων τούτων.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να' θ'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ Πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

¶ Ἰδιόμελα, ἤτοι ἴδιοι τῆς ἡμέρας Ψαλμοὶ, λέ. ξδ'. ρκδ'. ρκθ'.

¶ Ἰδία Ἀναγν. } Προφ. β'. Σαμ. κβ'. Δεύτ. Πράξ. κγ'.

¶ Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Σύμβολον Λιταῖς αὗται παρεμβεβλημέναι λεχθήσονται ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ἱερεύς.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα.

Λαός.

Τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἱερεύς.

Ἐξαπόστειλον αὐτῷ βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Λαός.

Καὶ ἐκ Σιὼν ἰσχυρῶς ὑπεράσπισον αὐτοῦ.

Ἱερεύς.

Οἱ ἐχθροὶ μὴ κατισχύσωσιν αὐτοῦ.

Λαός.

Μηδὲ οἱ πονηροὶ ἐγγίσωσιν τοῦ βλάψαι αὐτόν.

¶ Ἀντὶ τῆς πρώτης Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑωθινῇ Προσευχῇ λεχθήσονται αὗται αἱ δύο.

Παντοδύναμε Θεὸς, ὁ ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς ἀναδείξας τό, τε κράτος σου, καὶ τὸ ἔλεός σου ἐν ταῖς θαυμασίαις καὶ ἀθρόαις τῆς Ἐκκλησίας σου σωτηρίαις, καὶ ἐν τῷ τῶν δικαίων καὶ εὐσεβῶν Βασιλέων καὶ Πολιτειῶν τὴν ἁγίαν καὶ αἰώνιον

αἰώνιον ἀλήθειάν Σου ἐπαγγελλομένην ὑπερασπισμὸν ἀπὸ τῶν ποιηρῶν συνωμοσιῶν, καὶ κακουργημάτων πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Τὴν ἀνυπόκριτον εὐχαριστίαν ἡμῶν καὶ εὐλογίαν Σοι ἀναπέμπομεν ὑπὲρ τῆς θαυμαστῆς καὶ ἰσχυρᾶς σωτηρίας τοῦ προτέρου Αὐτοκράτορος ἡμῶν τοῦ Βασιλέως ΙΑΚΩΒΟΥ, καὶ τῆς Βασιλίσσης, καὶ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ πάντων τῶν Βασιλικῶν Φιτυμάτων σὺν τοῖς Μεγίστοις, Κλήρῳ, καὶ Δημάρχοις τῆς Βασιλείας ταύτης, ἐν τῷ παγκοίνῳ καὶ ὑπάτῳ Βουλευτηρίῳ τότε συναθροισθεῖσι, διὰ τῆς Παπιστικῆς προδοσίας ὡς προβάτων εἰς σφαγὴν ταχθέντων ὑπερλίαν βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον τρόπον, καὶ πέραν τοῦ παραδείγματός τινος τῶν πρὸ τοῦ αἰώνων. Ἀπὸ τῆς βδελυρωτάτης ταύτης προδοσίας καὶ συνωμοσίας οὐχ ἡ ἀξία ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ ἔλεός Σου, οὐ προφυλακὴ ἡμῶν, ἀλλὰ πρόνοιά Σου ἡμᾶς ἐρρύσατο. Τοιγάρτοι μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἢ τῷ Ὀνόματί Σου ἀπονεμηθείη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα ἐν πάσαις τῶν ἁγίων Ἐκκλησίαις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Κύριε ὁ τὰ λίνα τοῦ θανάτου ἡμῖν ἐκτεταθέντα σήμερον ἀποκαλύψας, καὶ ἀπ' αὐτῶν θαυμαστῶς ἡμᾶς ῥυσάμενος· Γίνου καὶ εἰσέτι ἰσχυρὸς ἡμῶν ὑπερασπιστής, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τῷ αἵματι χαίροντας διασκόρπισον· διασκέδασον καὶ ἀθέτησον τὰς βουλὰς αὐτῶν, ἀναχαίτισον αὐτῶν ὑπερηφανίαν, κατάσβεσον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα. Ἐνδυνάμωσον τὰς χεῖρας τοῦ Γαληνοτάτου ἡμῶν Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ, καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων, τῷ κρίματι καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, τοῦ ἀποκόψαι τοιούσδε τοὺς ἐργάτας τῆς ἀδικίας, τοὺς τὴν θρησκείαν εἰς προδοσίαν, καὶ τὴν πίστιν εἰς στάσιν μετατρέποντας· ὅπως μηδέποτε κατισχύσωσιν ἡμῶν, μηδὲ ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς ἐν ἡμῖν Ἐκκλησίας Σου θριαμβεύσωσιν· Ἵνα δὲ τοῦ Γαληνοτάτου ἡμῶν Αὐτοκράτορος, καὶ τῶν βασιλευομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀληθεῖ θρησκείᾳ συνδιαφυλαχθέντων, καὶ διὰ τῆς πολυσπλάγχνου χρηστότητός Σου ἐν αὐτῇ ὑπερασπισθέντων, προσηκόντως Σοι λατρεύωμεν ἅπαντες, καὶ εὐχαριστῶμέν σοι ἐν τῇ ἁγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἣ ἀεὶ χρηστέον ἐνταῦθα τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινῶς δεόμεθά σου ὦ Πάτερ, καὶ τὰ λοιπά.] ἡ ἑξῆς εἰρηθήσεται.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ Πατὴρ οὐράνιε, ὁ ἐκ τῆς ἀμέτρου προνοίας, καὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίας Σου τὴν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν κακίαν καὶ διανοήματα ἀθετήσας, διὰ τοῦ ἀποκαλύψαι καὶ συγχέαι τὸ φρικωδέστατον καὶ μοχθηρότατον αὐτῶν ἐπιχείρημα, ἐφοδευθὲν, καὶ ἐνθυμηθὲν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ διαπραχθῆ-

ναι

ναι, καὶ ἀποτελεσθῆναι κατὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ παντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Βασιλείας ταύτης, πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῆς τε Πολιτείας καὶ Θρησκείας τῆς ἐν ἡμῖν κατωρθωμένης· Ταπεινοφρονέστατα ἐπαινοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ ἔνδοξον Ὄνομά Σου ὑπὲρ τῆς καθ' ὑπερβολὴν ταύτης τῆς εὐμενοῦς Σου εἰς ἡμᾶς χρηστότητος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ἔλεός σου ἦν, τὸ ἔλεός σου μόνον, ὅτι οὐ τότε κατηναλώθημεν. Αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν πρὸς οὐρανὸν καθ' ἡμῶν ἐβόησαν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν τὴν τιμωρίαν ἐφ' ἡμᾶς δικαίως προσεκαλέσαντο. Ἀλλ' οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν, οὐδὲ εἰς λείαν ἡμᾶς ἐπέτρεψας τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει ἐρρύσω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς αὐτῶν κακίας, καὶ ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀπωλείας ἡμᾶς διεφύλαξας. Ταύτης τῆς ἀγαθωσύνης σου, Κύριε, ἡ ἀνάμνησις τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν ἐν ἡμῖν ἀπεργάσαιτο, ἵνα μὴ εἰς ὄλεθρον ἡμῖν εἴη ἡ ἀνομία. Καὶ αὔξησον ἐν ἡμῖν ἔτι μᾶλλον καθ' ἑκάστην τὴν ζῶσαν πίστιν, καὶ τὴν εὔκαρπον ἀγάπην ἐν πάσῃ τῇ ἁγίᾳ ὑπακοῇ, ὅπως τὴν χάριν σου μετὰ τοῦ φωτὸς τοῦ Εὐαγγελίου Σου ἡμῖν, καὶ τοῖς ἀπογόνοις ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας χαριζόμενος διατελοίης· καὶ ταῦτα διὰ τὸν ἀγαπητὸν Υἱόν Σου Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μόνον ἡμῶν Μεσίτην καὶ Παράκλητον. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ ἀντὶ τῆς ἰδίας τῆς ἡμέρας Συναπτῆς, ἡ ἑπομένη αὕτη λεχθήσεται.

ΑΓιε Θεὲ καὶ δυνατώτατε ἡμῶν Ὑπερασπιστὰ, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί Σου ταπεινοφρόνως παριστῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς Μεγαλειότητός Σου, ὁμολογοῦντες τὴν δύναμιν, σοφίαν, καὶ χρηστότητά σου ἐν τῷ διασώζειν τὸν Βασιλέα, καὶ τὰ τρία ταύτης τῆς Βασιλείας Τάγματα, ἐν τῷ ὑπαίτρῳ Βουλευτηρίῳ συναθροισθέντα, ἀπὸ τῆς πανωλεθρίας σήμερον κατ' αὐτῶν ἐπινοηθείσης. Ποίησον ἡμᾶς, δεόμεθά Σου, ἀληθῶς εὐχαρίστους ὑπὲρ τῆς μεγάλης σου ταύτης εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας. Σκέπασον καὶ ὑπεράσπισον τὸν Αὐτοκράτορα ἡμῶν Δεσπότην τὸν Βασιλέα, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικὸν ἀπὸ πάσης προδοσίας καὶ συνωμοσίας· Σῶσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει, φόβῳ καὶ ἀγάπῃ σου· Εὐόδωσον τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τῇ μακρᾷ ἐνθάδε ἐπὶ τῆς γῆς ἀδιαμονίᾳ, καὶ τῇ αἰωνίῳ δόξῃ στεφάνωσον αὐτὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγʹ. αʹ.

ΠΑσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ γὰρ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες,

ἑαυτοῖς

ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ, οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

Εὐαγγ. Ματθ. κζ΄. α΄.

ΠΡωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις· λέγων, Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

¶ Μετὰ τὸ Σύμβολον, ἐὰν μὴ ᾖ ἡ Δημηγορία, ἀναγνωσθήσεται μία τῶν ἐκ Ὁμιλιῶν κατὰ τῆς Προδοσίας καὶ Ἀνταρσίας.

¶ Ἐν τῇ Προσφορᾷ ἀναγνωστέον τὴν Περιοχὴν ταύτην.

Ματθ. ζ΄. ιβ΄.

ΠΑ'ντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

ΤΥ'ΠΟΣ ΔΗΜΟΣΙ'ΑΣ 'ΕΥΧΗ'Σ,

ἣ χρηστέον καθ' ἔτος ἐν τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ 'ΙΑΝΟΥΑΡΙ'ΟΥ, ἡμέρα δηλαδὴ ἐστὶ τῆς Μαρτυρίας τῆ Βασιλέως ΚΑΡΟ'ΛΟΥ τῆ πρώτε.

¶ Εἰ ταύτην τὴν ἡμέραν Κυριακὴν εἶναι συμβήσεται, τέτῳ τῷ Λειτουργίας τύπῳ χρηστέον τῇ ἐπιέσῃ.

¶ Ἡ Λειτουργία ἡ αὐτὴ ἐστὶν τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθία κατὰ πάντα, πλὴν ὅπου ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

Τύπος τῆς Ἑωθινῆς Προσευχῆς.

¶ Ὁ Λειτουργῶν ἄρξεται ἀφ' ἑνὸς τῶν Γνωμιδίων τέτων.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγες ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἰερ. ι. κδ'.

Διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ. β. ιγ'.

Τὰ ἐλέη Κυρίε, ὅτι ἐκ ἐξέλιπεν ἡμᾶς, ὅτι ἐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ. Θρῆν. γ'. κβ'.

¶ Ἀντὶ τῦ [Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα] εἰρηθήσεται ὁ ἑπόμενος Ψαλμὸς, τῦ μὲν Ἱερέως στίχον ἕνα, τῦ δὲ Κληρικῦ σὺν τῷ λαῷ ἕτερον, ἀμοιβαίως λέγοντος.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίε τῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ψαλ. ϟέ. ϛ'.

Μετανοήσωμεν καὶ ἀποστρέψωμεν ἀπὸ τῆς πονηρίας ἡμῶν εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας. Πράξ. γ'. ιθ'.

Ἀποστρέψωμεν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδῦ ἡμῶν τῆς πονηρᾶς. Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμῦ αὐτῦ, καὶ ἐ μὴ ἀπολώμεθα. Ἰων. γ'. η', θ'.

Τὴν ἀνομίαν ἡμῶν γινώσκομεν, καὶ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἐστὶ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης. Ἀλλὰ παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν ἕνεκεν τῦ Ὀνόματός σε. Ψαλ. ρλ'. δ'.

Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν ἡμῶν. Ψαλ. κϛ'. θ'.

Σὺ εἶπας, ὅτι πρὶν ἢ κεκράξαι ἡμᾶς, σὺ ὑπακέσῃ ἡμῶν· ἔτι λαλούντων ἡμῶν, ἐρεῖς, τί ἐστι; Ησαΐ. ξέ. κδ'.

Ψυχὴ

Ψυχὴν ἐν ςενοῖς κ) πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκραγε πρὸς σε· Ἄκουσον Κύριε καὶ ἐλέησον. Βαρ. γ΄. α΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς. Ψαλ. ϛ΄ α΄.

Ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός σου Κύριε ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμῶν, πολλὴ γάρ ἐςι. Ψαλ. κε΄. ια΄.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κ) πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐξάλειψον. Ψαλ. να΄. θ΄.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεὸς, κ) πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν. Ψαλ. να΄. ι΄.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα ἡμῶν τὴν δικαιοσύνην σου. να΄. ιδ΄.

Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, κ) ἱλάσθητι τῶν ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός σου. Ψαλ. οθ΄. θ΄.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, κ) οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Ψαλ. να΄. ιη΄.

Οὕτως ἡμεῖς λαός σου κ) πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν κ) γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου. Ψαλ. οθ΄. ιγ΄.

Δόξα Πατρί. } κ) τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἴδιοι Ψαλμοί. ζ΄. θ΄. ι. ια΄.

¶ Ἴδια Ἀναγν. } Πρῶτ. β΄ Σαμ. α΄. Δεύτερ. Ματθ. κ΄. γ΄.

¶ Ἀντὶ τῆς προ τῆς Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑωθινῇ Προσευχῇ, ἡ ἑξῆς λεχθήσεται.

ΠΑντοδύναμε ὁ Θεὸς, ὁ φοβερὸς ἐν τοῖς κρίμασι, κ) θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου ὑπὲρ σοῦ υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐν τῇ ὀργῇ σου τὴν τοῦ προφήτου εὐμενέστατου ἡμῶν Αὐτοκράτορος ζωὴν διὰ τῶν ἀνόμων χειρῶν ἀφαιρεθῆναι σήμερον ἐάσας· Ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ταπεινῶς ὁμολογοῦμεν ὅτι αἱ ἁμαρτίαι τοῦ Ἔθνους τούτου αἰτίαι γεγόνασι τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς βαρὺ τοῦτο τὸ κρίμα. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ὦ εὐμενέστατε Θεὸς, ὅτε ἐκζητεῖς τὰ αἵματα, μὴ ςήσῃς τὴν προςροπὴν τοῦ ἀθῴου αἵματος τούτου, (οὕτινος τὴν ἰσχὺν οὐδ' ὁποιονοῦν εἰ μὴ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκαθαίρειν δύναται) μὴ ςήσῃς αὐτὴν τῷ λαῷ τῆς Χώρας ταύτης, μηδὲ πώποτε ἀφ' ἡμῶν, ἢ τῶν ἀπογόνων ἡμῶν ἀπαιτηθείη. Ἐλέησον, ἐλέησον τὸν λαόν σου, ὃν ἀπελυτρώσω, κ) μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ σύγγνωθι ἡμῖν ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἣ ἀεὶ χρήσιμον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὦ Πάτερ] λεχθήσονται αἱ τρεῖς αὗται Συναπταί.

ΟΙκτιρμόνας εἰσάκουσον, δεόμεθά σου, Κύριε, τῆς Προσευχῶν ἡμῶν, κ) φεῖσαι πάντων τῶν ὁμολογούντων σοι τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ἵν'

αὐτοὶ ὧν αἱ συνειδήσεις διὰ τῆς ἁμαρτίας κατηγοροῦνται, τῇ ἐλεήμονι συγγνώμῃ σου ἀπολύωνται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Δυνατώτατε ὁ Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, ὁ τοὺς πάντας ἀνθρώπους οἰκτιρμόνως ἔχων, καὶ οὐδὲν μισήσας ὧν ἐποίησας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὸν ἵν' ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ σωθῇ, ἐλεημόνως ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ἀπόδεξαι καὶ παραμύθησαι ἡμᾶς, τοὺς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν φορτίῳ ταλαιπωρουμένους καὶ κοπιῶντας· Ἴδιόν σοι ἐστὶ πάντοτε ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῳ προσήκει ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι οὖν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ, ὃν ἐλυτρώσω· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, ὄντες γῆς, καὶ ἀθλίων ἁμαρτωλῶν ὄντων· ἀλλ' οὕτως ἀπόστρεψον τὴν ὀργήν σου ἀφ' ἡμῶν, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ταπεινῶς ἐξομολογουμένων, καὶ ἐκ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν ἀληθῶς μετανοούντων· καὶ οὕτως εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦδον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ὥστε μετὰ σοῦ ἀεὶ ζήσεσθαι ἡμᾶς ἐν τῷ μέλλοντι, δι' Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ τὰ ἑπόμενα ὁ λαὸς μετὰ τοῦ Λειτουργοῦ.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὦ ἀγαθὲ Κύριε, καὶ οὕτως ἐπιστραφησόμεθα· Ἱλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ σου, τῷ ἐπιστραφέντι πρὸς σὲ, ἐν κλαυθμῷ, νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ· Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· Σὺ φείδῃ, ὅτε ἡμεῖς ἄξιοι ἐσμὲν τῆς τιμωρείας, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐλέους ἀναμιμνήσκῃ· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι αὐτῶν, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος· Ἄκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι μέγα τὸ ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντευξέως τοῦ ἀγαπητοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ, εὐθὺς μετὰ τὰς Ἐντολὰς εἰρηθήσονται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

Παντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σου νῦν τε καὶ ἐσαεὶ, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἡ Εὐχὴ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως [Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ἡ Βασιλεία] καὶ μετ' αὐτὴν δύο αὗται αἱ Συναπταὶ ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ διατεταγμένης.

Εὐλογητὲ Κύριε, οὗ ἐναντίον τίμιος ὁ θάνατος τῶν ὁσίων σου· Μεγαλυνόμεν τὸ Ὄνομά σου ὑπὲρ τῆς ἀ-

φθόνου

φθόνου χάριτος τῷ προσόλῳ μαρτυρήσαντι Αὐτοκράτορι ἡμῶν δωρηθείσης· δι' ἧς ἐνεδυναμώθη οὕτω προθύμως ἐπακολουθεῖν τοῖς ἴχνεσι τοῦ εὐλογητοῦ Διδασκάλου καὶ Σωτῆρος αὐτοῦ, ἐν τῷ πάσας τὰς βαρβάρους ἐπηρείας βεβαίως καὶ πράως ὑπομένειν, καὶ τὸ τέλος μέχρι τοῦ αἵματος δι' τῆς ζωῆς καίγε καὶ τότε κατὰ τὸν αὐτὸν ὑπογραμμὸν, ὑπὲρ τῶν φονέων αὐτοῦ προσευχόμενον· εὐλογητὴ ἐν ἡμῖν Κύριε ἀεὶ εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἵν' ἡμεῖς τὸ τῆς τε ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ παράδειγμα μιμησώμεθα. Καὶ δώρησαι, ἵνα αὕτη ἡ γῆ καὶ χώρα ἡμῶν ἀπολυθῇ τῆς τε προστροπῆς, καὶ ἐκδικίας τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ δοξασθῇ τὸ ἔλεός σου ἐν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν. Πάντα δὲ ταῦτα δι' Ἰησοῦ Χριστόν. Ἀμήν.

Πάραρχε ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ὁ αἰὼν τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς οὕτω διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σου ἐν εὐσεβεῖ πάσῃ ἠρεμίᾳ σοι λατρεύειν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. ά Πέτρ. β'. ιγ'.

Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις. οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγ. Ματθ. κα'. λγ'.

Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσ-

αὐτοῖς. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

¶ Μετὰ τὴν Εὐχὴν [Ὑπὲρ τοῦ ὅλου καταστήματος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας] λεχθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη·

Κύριε Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ μὴ κολάζων ἡμᾶς κατ' ἀξίαν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς κρίσεως ἐλέους ἀναμιμνησκόμενος· Τὴν χάριν σου οὐ τυχοῦσαν ὁμολογοῦμεν, ὅτι κἂν διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους ἡμῶν παραπικρασμοὺς τὸν Χριστόν σου, τὸν πρῴην Βασιλέα ἡμῶν, εἰς χεῖρας τῶν βιαίων, καὶ αἱμοχαρῶν ἀνθρώπων σήμερον ἐμπεσεῖν, καὶ ὑπ' αὐτῶν βαρβαρικῶς φονευθῆναι εἰάσας· οὐ μέντοι κατέλιπες ἡμᾶς διαπαντὸς ὡς πρόβατα ἄνευ τοῦ ποιμένος, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐμενοῦς προνοίας σου τὸν ἀναντίρρητον τοῦ Διαδήματος αὐτοῦ Κληρονόμον, γαληνότατον ἡμῶν Αὐτοκράτορα τὸν Βασιλέα ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν δεύτερον, ἀπὸ τῶν ἀλαστόρων καὶ παλαμναίων ἐχθρῶν αὐτοῦ θαυμαστῶς ἐρρύσω, ὑπὸ τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου σκεπάσας αὐτὸν, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ τυραννὶς αὐτῶν, καὶ ἀνάγων αὐτὸν ἐν τῇ καλῇ προθεσμίᾳ σου εἰρηναίως καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ πατρῴου θρόνου, καὶ ταύτῃ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐξουσίᾳ κεχρῆσθαι, ἣν διὰ τοῦ ἐξαιρέτου σου χαρίσματος αὐτῷ ἐνεχείρισας. Ὑπὲρ τούτων τῶν μεγάλων καὶ ἀνεκδιηγήτων σου εὐεργετημάτων τὴν ταπεινοτάτην σοι χάριν ἀποδίδομεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, ἱκετεύοντές σε, εἰς ἔτι εὐμενέστατα ὑπερασπίζειν αὐτὸν, καὶ μακράν τε καὶ εὐδαίμονα ἐφ' ἡμᾶς ἀρχὴν αὐτῷ χαρίζεσθαι. Ἡμεῖς δὲ λαός σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τύπος

Τύπος τῆς Ἑσπερινῆς Εὐχῆς.

¶ Ἴδιοι ψαλμοί, λη΄, ξδ΄. ρμγ΄.

¶ Ἴδια Ἀναγνώσματα. { Πρῶτον, Ἱερ. μα΄. ἢ Δαν. θ΄. μέχρι στίχ. κϛ΄. Δεύτερον, Ἑβρ. ια΄. στίχ. λϛ΄. μέχρι Κεφ. ιβ΄, στίχ. ζ.

¶ Ἀντὶ πρώτης Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Εὐχῇ ταύταις δυσὶ ταῖς ἑπομέναις χρηστέον.

Εὐλογητὸς Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῇ σοφίᾳ σου οὐχ ὅπως οἰκονομῶν καὶ διατάττων τὰ πάντα εὐαρμοστότατα πρὸς τὴν δικαιοσύνην σου, ἀλλὰ καὶ τὸ δοκεῖν σοι τοιονδί τινα τρόπον ἀποτελῶν, ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἡμᾶς ὁμολογεῖν σε δίκαιον εἶναι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ ἅγιον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. Ἡμεῖς ὁ ἁμαρτωλός σου λαός, σοὶ προσπίπτομεν, ἐξομολογούμενοι ὅτι δίκαια ἦσαν τὰ κρίματά σου ἐν τῷ ἐᾶσαι σε τοὺς ὠμοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ἀλάστορας, υἱοὺς παρανόμων, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τὰς χεῖρας αὐτῶν μιαίνειν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ πρώην Βασιλέως ἡμῶν· Ἐπειδὴ γὰρ ἡμεῖς διὰ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων παραπικρασμῶν τῶν κατὰ σοῦ ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καθελκύσαμεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς αὐτούς· Τοιγαροῦν καὶ νῦν δι' αὐτὰ ἐνθάδε ἐνώπιόν σου ταπεινούμεθα, λιπαρῶς αἰτούμενοι τὸ ἔλεός σου, ἐπὶ τῇ τῶν αὐτῶν πάντων συγγνώμῃ· καὶ ἵνα τὸ Ἔθνος τοῦτο ἀπὸ τοῦ αἵματος (μάλιστα δὲ τοῦ σήμερον ἐκχυθέντος) προστροπῆς τε καὶ αἰτίας ῥυσθῆναι ἀξιώσῃς, καί γε καὶ ἀφ' ἡμῶν, καὶ τῶν ἀπογόνων ἡμῶν πάντα κρίματα ἐκεῖνα, ἃ ἡμεῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ἀποτρέπειν ἀξιώσῃς· Χάρισαι δὲ τοῦτο διὰ τὴν παντάρκη ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐλογητὲ Θεέ, δίκαιε, καὶ δυνατέ, ὁ τὸν ἀγαπητὸν δοῦλόν σου, τὸν πρώην ἡμῶν σεβαστὸν Αὐτοκράτορα τὸν Μακαρίτην ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ταῖς τῶν ἀλαστόρων καὶ ἀλιτηρίων ἀνθρώπων μανίαις παραδοθῆναι, ἐπηρεασθῆναί τε καὶ ὑβρισθῆναι, καὶ τὸ τέλος ὑπ' αὐτῶν φονευθῆναι ἐάσας· Εἰ καὶ οὐχ οἷόν τε ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βδελυκτὸν οὕτω καὶ ἐξαίσιον κακούργημα ἐπιβλέποντας μὴ ἐν θάμβει καὶ ἐκπλήξει εἶναι· ὅμως δὲ εὐγνωμονέστατα διαμνημονεύομεν τὴν ἐνδοξοτάτην σου χάριν ποτὲ διαλάμψασαν ἐν τῷ Χριστῷ σου, ὃν καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου τὸ ὑπερβάλλον τῆς τε θαυμαστῆς καὶ πολυζηλήτου ὑπομονῆς, πρᾳότητος, καὶ ἀγάπης μάρτυρον, ἐνώπιον τῶν ὁμοτρόπων αὐτοῦ ἐχθρῶν, ἐνδύσασθαι ἠξίωσας· Καί γε εἰ καὶ εἴασας αὐτοὺς εἰς τοσοῦτον τῆς ὕβρεως ἐληλακέναι, ὥστε καὶ αὐτὸν φονεύειν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ κληρονομεῖν· ἀλλ' ὅμως τόν γε Υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐν δίκῃ κλη-

ρονόμον αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ βασιλείῳ διέσωσας, καὶ τὸ τελευταῖον διὰ θαυμαστῆς τινὸς, καὶ παραδόξου προνοίας ἀναγαγὼν ἐπ᾽ αὐτὸν ἐνίδρυσας, ἐφ᾽ ᾧ τήν τε ἀληθινὴν θρησκείαν Σου ἀποκαθιστᾶν, καὶ τὴν εἰρήνην ἐν ἡμῖν βεβαιοῦν. Διὸ δοξάζομεν τὸ Ὄνομά σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ εὐλογητοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐθέως πρὸ τῆς τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου Προσευχῆς εἰρηθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, οὗ δικαιοσύνη ὡς ὄρη Θεοῦ, καὶ τὰ κρίματα ὡς ἄβυσσος πολλὴ ὁ διὰ τοῦ βαρβαρικοῦ ἐκείνου καὶ μιαροῦ φόνου ἐπὶ τῷ ἁγίῳ τῷ Χριστῷ Σου τῷ πρῴην Αὐτοκράτορι ἡμῶν σήμερον ἀπεργασθέντος διδάξας ἡμᾶς, μήτε τὸ Μέγιστον τῶν Βασιλέων, μήτε τὸν ἄριστον τῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς ἔχειν πρὸς τὴν βίαν, οὐ μᾶλλον ἢ πρὸς τὸν θάνατον.

Δίδαξον ἡμᾶς κἀντεῦθεν οὕτωσὶ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἐξαριθμήσασθαι, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν τῇ Σοφίᾳ προσέχειν. Καὶ δῶσις ἡμῖν, ἵνα μήτε λαμπρότης τοῦ πράγματος οὑτινοσοῦν μεγάλου ὄντος, μήτε δόξα τοῦ ἐν ἡμῖν οἵου δήποτε ἀγαθοῦ ἀφελκύσαι ὁπωσοῦν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τοῦ μὴ ἐπιβλέπειν ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἁμαρτωλοὺς ὄντας, γῆν, καὶ σποδόν· ἀλλὰ (κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ μακαρίου τούτου τοῦ Μάρτυρός Σου) κατὰ σκοπὸν διώκωμεν ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, τὸ ἡμῖν προκείμενον, ἐν πίστει, καὶ ὑπομονῇ, ταπεινοφροσύνῃ, καὶ πραότητι, τῶν μελῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς νεκρώσει, καὶ ἑαυτῶν ἀπαρνήσει, ἀγάπῃ, καὶ βεβαίᾳ προσκαρτερήσει μέχρι τοῦ τέλους. Ταῦτα δὲ πάντα ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

μετ' Εὐχαριστίας, ἣ χρηστέον κατ' ἔτος τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Μαΐου μηνὸς, ἡμέρᾳ δηλαδὴ οὔσῃ, τῆς τε τοῦ Βασιλέως γενέτης, καὶ τῆς ἐπὶ τὰς Βασιλείας αὐτοῦ αἰσιωτάτης Ἐπανόδου.

¶ Ἡ Λειτουργία ἡ αὐτὴ ἔστω τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθίᾳ κατὰ πάντα· πλὴν ὅπου ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

¶ Εἰ ταύτην τὴν ἡμέραν τὴν τοῦ Κυρίου Ἀναβάσιμον, ἢ τὴν Πεντηκοστὴν, ἢ τὴν τῆς Τριάδος Κυριακὴν εἶναι συμβήσεται, προσρηθήσονται μόνον ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ αἱ τῆς Ἀκολουθίας ταύτης Συναπταὶ ταῖς ἰδίαις τῶν Ἑορτῶν ἐκείνων Λειτουργίαις. Εἰ ἄλλην τινὰ Κυριακὴν, ἢ δευτέραν ἢ τρίτην τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ταύτην εἶναι συμβήσεται, αἱ Συναπταὶ αἱς ἂν λεχθήσονται, καὶ οἱ ἴδιοι Ψαλμοὶ ἐνταῦθα διατεταγμένοι. ἀντὶ τῶν κοινῇ εἰθισμένων, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν τῆς Ἀκολουθίας ταύτης παραλειφθήσεται.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ Εὐχὴ ἀρξέσθω ἀπὸ τῆς Περιοχῆς ταύτης.

Παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· Ὑπὲρ Βασιλέων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. α' Τιμ. β'. α', β', γ'.

¶ Ἀντὶ τοῦ [Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα] ἀπηχήσεται ἢ λεχθήσεται ὁ Ὕμνος οὗτος ὁ ἑπόμενος, τοῦ μὲν Ἱερέως στίχον ἕνα, τοῦ δὲ Κληρικοῦ σὺν τῷ Λαῷ ἕτερον ἀμοιβαίως λέγοντος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ψαλ. ϟε'. α'.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ψαλ. ϟε'. β'.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. Ψαλ. ϟε'. γ'.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ψαλ. ϟη'. β'.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ψαλ. ϟη'. γ'.

Ἐμνήσθη

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ· καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ψαλ. ϟζ΄. δ΄.

Εὗρον γὰρ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ αὐτοῦ ἔχρισεν αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κά.

Ἡ χεὶρ αὐτοῦ συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ κατισχύσει αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κϐ΄.

Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κγ΄.

Καὶ συνέκοψεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν ἐτροπώσατο. Ψαλ. πθ΄. κδ΄.

Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Ψαλ. πθ΄. κέ.

Καὶ ἔθηκεν ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Ψαλ. πθ΄. κς΄.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Ψαλ. ρλζ΄. δ΄.

Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ψαλ. ρλζ΄. έ.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ Ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ψαλ. ρμέ. κά.

Δόξα Πατρί.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἑξῆς

¶ Ἴδιοι Ψαλμοί, κ΄, κα΄, πέ, ριή.

¶ Ἴδια Ἀναγνώσματα. } Προφ. τ. ϛ΄. Σαμ. ιθ΄. ϛίχ. θ΄. Δευτ. Ῥωμ. ιγ΄.

¶ Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Σύμβολον λιταῖς αὗται παρεμβεβλημέναι λεχθήσονται ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα,

Λαός.

Τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἱερεύς.

Ἐξαπόστειλον αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου σου.

Λαός.

Καὶ εἰσαεὶ ἰσχυρῶς ὑπεράσπισον αὐτοῦ.

Ἱερεύς.

Οἱ ἐχθροὶ μὴ κατισχύσωσαν αὐτοῦ.

Λαός.

Μηδὲ οἱ πονηροὶ ἐγγίσωσαι τοῦ βλάψαι αὐτόν.

¶ Ἀντὶ τῆς πρώτης Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑωθινῇ Πρεσβευχῇ λεχθήσονται αὗται αἱ δύο.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ καθ᾽ ὑπερβολὴν εὐεργετικὸς τὴν Γῆν ταύτην, καὶ τῇ θαυμαστῇ προνοίᾳ σου ἐκ τῶν νεωστὶ συγχύσεων καὶ ἀκαταστασιῶν ἡμῶν ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἐν τῷ ἀποκαθιστᾶν ἡμῖν τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Αὐτοκράτορα Δεσπότην τὸν δοῦλόν σου ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα· Ἐνταῦθα νῦν ἐνώπιόν σου ἐσμέν, ὥστε μετὰ πάσης ὀφειλομένης εὐχαριστίας ὁμολογεῖν τὴν ἀνεκλάλητόν σου εἰς ἡμᾶς χρηστότητα σήμερον ἀποδειχθεῖσαν, καὶ τῷ ἐνδόξῳ Ὀνόματί σου τὰς τῆς αἰνέ-

σεως

τίμως θυσίας ἡμῶν προσφέρειν· Ταπεινῶς σε ἀντιβολοῦντες, τὴν ἀνυπόκριτον ταύτην, καίτοιγε ἀνάξιον τὴν ἡμῶν αὐτῶν προσφορὰν ἀποδέχεσθαι· ἐπευχόμενοι τῇ θείᾳ Μεγαλειότητι Σου τὴν ἁγίαν πᾶσαν ὑπακοὴν ἐν λογισμῷ τε καὶ ῥήματι καὶ ἔργῳ· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγελλόμενοι ἐν σοὶ καὶ διὰ σὲ πειθαρχικοὶ εἶναι, πᾶσάν τε πίστιν καὶ ὑπακοὴν παρέχεσθαι τῷ Χριστῷ Σου δούλῳ, καὶ τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ μετ' αὐτόν· ὃν εὐλογῆσαί τε ἱκετεύομέν σε, πάσῃ τῆς χάριτος, τιμῆς, καὶ εὐδαιμονίας αὐξῆσαι ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ καὶ δόξῃ στεφανῶσαι ἐν τῷ μέλλοντι, δι' Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μόνον Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν. Ἀμήν.

Θεὸς ὁ τῇ θείᾳ προνοίᾳ καὶ ἀγαθωσύνῃ σου ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον μὲν εἰς τὸν κόσμον ἐξήγαγες, καὶ δὲ καὶ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπανήγαγές τε καὶ ἀποκατέστησας ἡμῖν, καὶ τοῖς νομίμοις, καὶ ἀνενδοιάστοις αὐτοῦ δικαίοις τὸν χαριέστατον ἡμῶν Αὐτοκράτορα Δεσπότην τὸν δοῦλόν σου ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα· Διαφύλαξον τὴν ζωήν, καὶ βεβαίωσον τὸν θρόνον αὐτοῦ, δεόμεθά Σου· Γίνου αὐτῷ περικεφαλαία τῆς σωτηρίας κατὰ τοῦ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ πύργος ἰσχύος καὶ ὑπεροχῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως· Εὐοδωθείη ἡ Βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ πληθυνθεῖσαι· Ἀκμάζοιεν ἐπ' αὐτοῦ δικαιοσύνη, ἀλήθεια, καὶ ἁγιότης, εἰρήνη, καὶ ἀγάπη, καὶ πᾶσαι αἱ Χριστιανικαὶ ἀρεταί· Δουλεύοι τε αὐτῷ ὁ λαὸς αὐτοῦ, τιμήν τε καὶ ὑπακοὴν αὐτῷ ἀπονέμων· καὶ αὐτὸς οὕτω σοι προσηκόντως δουλεύοι ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε μετὰ ταῦτα εἰσαεὶ συμβασιλεύειν Σοι ἐν τῷ οὐρανῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἣ ἀεὶ χρηστέον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὦ Πάτερ] ἡ ἑξῆς εἰρηθήσεται.

Κύριε ὁ Θεός, Πάτερ ἐλεημονέστατε, ὁ ἐκ τῆς χάριτος καὶ εὐνοίας Σου οὐ τυχούσης τὸν δοῦλόν σου τὸν Βασιλέα ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Αὐτοκράτορα ἡμῶν σήμερον ἡμῖν ἐπαναγαγών, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Βασιλείας θρόνον καθίσας, οὕτως ἀποκαθιστῶν ἡμῖν τὴν δημοσίαν, καὶ ἀνεμπόδιστον τῆς ἀληθινῆς θρησκείας καὶ λατρείας Σου ἐξομολόγησιν, πρὸς τὴν μεγάλην τῶν καρδιῶν ἡμῶν παραμυθίαν τε καὶ χαράν· Ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναθροισθέντες, εἰς τὸ ἀνυμνεῖν τὴν μνήμην τούτου τοῦ ἐλέους σου, ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε χάριν ἡμῖν δοῦναι, ἵνα δι' αὐτὸ ἀληθῶς καὶ ἀνυποκρίτως εὐχαρίστους ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχωμεν Σοι· ὅπως τε ὁ γαληνότατος ἡμῶν Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἐλέους Σου, ἐν πάσῃ ἀρετῇ εὐσεβείᾳ καὶ τιμῇ τὴν Βασιλείαν ἐφ' ἡμᾶς πάμπολλα ἔτη ἔχων διατελῇ· ἵνα τε ἡμεῖς πειθαρχοῦντες αὐτῷ προσ-

φιε-

φερόμενοι, καὶ προθύμως ὑπακούοντες, ὡς πιστοὶ καὶ εὐόρκιοι ἀρχόμενοι, ὅπως μήκιστον ἀπολαύωμεν αὐτοῦ ἐν ἐπιμονῇ τῶν μεγάλων σου εὐεργετημάτων, ἃν δι' αὐτοῦ χαρίζεσθαι ἡμῖν ἠξίωσας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐθέως μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου Προσευχὴν λέγε τὴν Συναπτὴν τὴν Εὐχαριστικὴν [Ὑπὲρ Εἰρήνης, καὶ τὰ ἑξῆς]

ΘΕὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος τῶν δούλων σου ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν· Τὴν αἴνεσιν καὶ εὐχαριστίαν σοι ὁμολογοῦμεν ὅτι τοῦ ἐλευθερῶσαί σε ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων ἐκείνων καὶ φανερῶν, καὶ πανταχόθεν ἡμᾶς περικυκλωσάντων πρώην τῶν κινδύνων· Τὸ μὴ τὴν λείαν προδεδόσθαι ἡμᾶς αὐτοῖς, τῇ ἀγαθωσύνῃ σου ἀνατίθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιούσδε τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ γνωστὸν ᾖ, Σὲ Σωτῆρα ἡμῶν καὶ δυνατὸν λυτρωτὴν εἶναι· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ μεταξὺ τῶν Ἐντολῶν καὶ τῆς Ἐπιστολῆς, ἀντὶ τῆς Συναπτῆς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς τῇ ἡμέρᾳ ἰδίας, εἰρηθήσονται αἱ δύο Συναπταὶ αὗται.

ΧΑριέστατε Θεός, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μετὰ τοσαύτης καὶ τηλικαύτης ταραχῆς τε καὶ συμφορᾶς ἀσφαλῶς καὶ ἡσύχως βιβαιώσας τὸν δοῦλόν σου τὸν Αὐτοκράτορα Δεσπότην ἡμῶν ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα ἐν τῷ θρόνῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (οὐδὲν ἐμποδὼν οὔσης πάσης τῆς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ δυνάμεώς τε καὶ κακίας) ἀποκαθιστῶν ἡμῖν μετ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐλευθέραν τῆς ἁγίας σου ἀληθείας καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἐξομολόγησιν, ἅμα δὲ καὶ ἀρχαίαν ἡμῶν εἰρήνην καὶ εὐημερίαν· Δεόμεθά σου δοῦναι αὐτῷ τὴν ἀντίληψιν τῆς σωτηρίας σου, καὶ τὴν χρηστότητα καὶ τὸ ἔλεός σου αὐτῷ παραχέεσθαι, καὶ διαπαντὸς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἀναζωπυρεῖν τὴν πιστὴν πᾶσαν πρὸς αὐτὸν σπουδὴν καὶ πειθαρχίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν εὐσεβῆ πρός σε ὑπακοήν τε καὶ εὐχαριστίαν ὑπὲρ τούτων καὶ ἄλλων πάντων τῶν εὐεργετημάτων σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΧΑρίσαι, δεόμεθά σου, Παντοκράτωρ Θεός, ὅπως ὁ Αὐτοκράτωρ ἡμῶν Δεσπότης ὁ Βασιλεύς, ὃν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θαυμαστῶς οἴκαδε ἐπανήγαγες, καὶ ἀπέδωκας ἡμῖν, ἰσχυρὸς τυγχάνῃ ὢν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ προστάτης, εὐλαβὴς τῆς ὁσίας σου πίστεως, καὶ τῆς ἁγίας σου ἐν ἡμῖν Ἐκκλησίας ὑπερασπιστής, ἔνδοξος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς νικηφόρος, εὐμενὴς πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένοις κυβερνήτης, καὶ εὐδαίμων πολλῶν τῶν τέκνων Πατήρ, εἰς τὸ ἄρχειν

χὶν τοῦ Ἔθνους τούτου ἐκ διαδοχῆς πάσαις ταῖς γενεαῖς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή, α' Πέτ. β'. ια'.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγ. Ματθ. κβ'. ιϛ'.

Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, Τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

¶ Μετὰ τὴν εὐχὴν [Ὑπὲρ τοῦ ὅλου καταστήματος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας] λεχθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀνέχων καὶ διοικῶν τὰ πάντα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπόδεξαι τὰς ταπεινὰς ἡμῶν προσευχὰς καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου ΚΑΡΟΛΟΥ, διὰ τῆς χάριτος καὶ προνοίας σου Βασιλέως ἐφ' ἡμῶν κατασταθέντος· Ἅμα δὲ καὶ σὺν αὐτῷ ὅλον τὸν οἶκον Βασιλικὸν οὕτω τῇ τοῦ οὐρανίου σου Πνεύματος δρόσῳ εὐλόγησον, ἵν' αὐτοὶ πάντοτε τῇ ἀγαθότητί σου θαρρῦντες, τῇ δυνάμει σου σκεπασθέντες, καὶ τῇ χρηστῇ καὶ ἀϊδίῳ προνοίᾳ σου στεφανωθέντες, ἐνώπιόν σου ὄντες διαζῶσιν, ἐν ὑγείᾳ, εἰρήνῃ, χαρᾷ, καὶ τιμῇ μακρὸν καὶ εὐδαίμονα βίον διάγοντες ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ δόξης ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἐπιτύχωσι, δι' ἀξίας καὶ μεσιτείας τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζῶντος καὶ βασιλεύοντος πάντοτε τοῦ ἑνὸς Θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΥ'ΠΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟ'ΠΟΣ ΤΗ'Σ Καταστάσεως, Χειροτονίας, καὶ Καθιερώσεως τῶν Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, κατὰ τὴν Τάξιν τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν τε ἁγίαν Γραφὴν, καὶ τοὺς πάλαι Συγγραφέας ἐπιμελῶς ἀναγινώσκουσι φανερόν ἐστιν, ἤδη ἐκ τοῦ τῶν Ἀποστόλων χρόνου γεγονέναι ταύτας τῶν Λειτουργιῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους. Καὶ αὗται μὲν αἱ Λειτουργίαι οὕτως ἐν τιμῇ καὶ δι' αἰδοῦς εἴχοντο διαπαντὸς, ὥστε μηδένα τολμῆσαι μηδεμιᾶς αὐτῶν ἅπτεσθαι, εἰ μὴ πρότερον κληθέντα, ἐξετασθέντα, καὶ γνωσθέντα οὕτω πως ἔχειν, ὡς πρὸς αὐτὴν ἱκανὸν εἶναι· ἔπι δὲ καὶ διὰ δημοσίας εὐχῆς μετ' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν δοκιμασθέντα, καὶ προσδεχθέντα εἰς αὐτὴν τῇ νομίμῳ Ἐξουσίᾳ. Ὅπως οὖν αἱ Τάξεις αὗται ἔτι οὖσαι διατελῶσι, καὶ εὐλαβῶς τετιμῆσθαι χρείζονται ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ· Οὐδεὶς νομισθήσεται οὔτ' ἔσται νόμιμος Ἐπίσκοπος, Ἱερεὺς, ἢ Διάκονος ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ συγχωρηθήσεται τινὶ ὁτιανδήποτε τῶν Λειτουργιῶν τούτων τελεῖν, πλὴν ἐὰν μὴ κληθῇ, ἐξετασθῇ, δοκιμασθῇ, καὶ προσδεχθῇ εἰς αὐτὴν, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἑξῆς ἑπόμενον, ἢ καὶ πρότερον τῆς Ἐπισκοπικῆς Καθιερώσεως καὶ Χειροτονίας τετυχηκὼς ᾖ.

Οὐδεὶς δὲ εἰς Διακόνους ἐγγραφήσεται, ὁ μὴ εἴκοσι τελέα ἔτη γεγονὼς, πλὴν εἰ μὴ Ἄδειαν ἔχοι· Οὐδ' εἰς Ἱερέας εἰ μὴ εἴκοσι τέσσαρα ἔτη βεβιωκώς. Οὐδέ τις χειροτονηθήσεται, ἢ Καθιερωθήσεται Ἐπίσκοπος, εἰ μὴ ἤδη τριακοντούτης ὤν.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ δι' αὐτοῦ, ἢ διὰ τῆς ἀξιοχρέου μαρτυρίας εἰδὼς τινα ἄνθρωπον καλοκαγαθὸν εἶναι, καὶ χρηστὸν τὰ ἤθη, ἀθῷόν τε καὶ ἀνεπίληπτον, καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ δοκιμασίαν, εὑρὼν αὐτὸν ἐν τῇ Λατίνῃ γλώττῃ πεπαιδευμένον, καὶ ἱκανῶς ἐπιστάμενον τὴν ἱερὰν Γραφὴν, δύναιτ' ἂν ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς Κανόνι ὡρισμένοις, ἢ, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, ἐν ἄλλῃ τινὶ Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸν εἰς τοὺς Διακόνους ἐγκρίνειν, κατὰ τόνδε τὸν τύπον, καὶ τρόπον, ὡς ἑξῆς ἕπεται.

Τύπος καὶ Τρόπος τῆς Καταστάσεως τῶν ΔΙΑΚΟ'ΝΩΝ.

¶ Ἐλθούσης ἤδη ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὡρισμένης, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν Εὐχὴν ἔσται ἡ Δημηγορία, ἢ Παραίνεσις, δηλοῦσα τὸ ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τῶν εἰς τοὺς Διακόνους ταχθῆναι μελλόντων· πῶς ἀναγκαία ἐκείνη ἡ Τάξις ἐστὶν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡς ἡγεῖσθαι αὐτοὺς δεῖ τὸν λαὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτῶν.

¶ Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Τοποτηρητὴς αὐτοῦ παραστήσει τῷ Ἐπισκόπῳ (ἐν τῇ καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐγγὺς τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ καθεζομένῳ) τοὺς εἰς Διακόνους τάττεσθαι ἐπιθυμοῦντας, (κοσμίως ἑκάστους ἱματισθέντας) λέγων ταῦτα τὰ ῥήματα,

Αἰδέσιμε ἐν Θεῷ Πάτερ, παρίστημί σοι τούτους ἄνδρας τοὺς παρόντας, ἐφ' ᾧ εἰς τοὺς Διακόνους ἐγκρίνεσθαι αὐτούς.

Ἐπίσκοπος.

Βλέπε ὅπως οἱ ἄνδρες οὓς παριστᾷς ἡμῖν, ἱκανοί, καὶ ἐπιτήδειοι ὦσι, τήν τε παιδείαν, καὶ τὸν εὐσεβῆ βίον αὐτῶν, πρὸς τὸ τὴν Λειτουργίαν αὐτῶν δεόντως ἐπιτελεῖν, εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας οἰκοδομήν.

¶ Ἀρχιδιάκονος ἀποκριθήσεται.

Ἐξήτασα, καὶ ἐδοκίμασα αὐτούς, καὶ τοιούτους εἶναι αὐτοὺς νομίζω.

¶ Εἶτα Ἐπίσκοπος ἐρεῖ τῷ λαῷ.

Ἀδελφοί, εἴ τις ὑμῶν ἐστιν ὁ εἰδὼς τὸ ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα ἔν τινι τῶν ἀνδρῶν τούτων παρασταθέντων τοῦ τάττεσθαι εἰς τοὺς Διακόνους, δι' ὃ εἰς τὴν Διακονίαν ἐκείνην αὐτὸν προσδεχθῆναι οὐ δεῖ, παρελθέτω ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ δηλούτω, τί ἂν τὸ ἀνόμημα, ἢ ἐμπόδιον εἴη.

¶ Κἂν βαρύ τι ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον προφέρηται, ὁ Ἐπίσκοπος παύσεται χειροτονῶν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ἕως ἂν λυθῇ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ κατηγορηθεὶς ἀθῷος τοῦ ἀνομήματος ἐκείνου εὑρεθῇ.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος (τοὺς πρὸς τὸ χειροτονεῖσθαι ἱκανοὺς εὑρεθέντας ταῖς τῆς Ἐκκλησίας προσευχαῖς συνιστῶν) μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ λαοῦ τοῦ παρόντος ᾄσει ἢ λέξει τὴν Λιτανείαν σὺν ταῖς Προσευχαῖς, οὑτωσί.

¶ Λιτανεία καὶ Ἱκεσίαι.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ Λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ Λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, μηδὲ εἰσπράττῃς ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομιῶν, φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τῷ τιμιωτάτῳ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν καὶ ἐνεδρῶν τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου τοῦ κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πωρώσεως τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης ἀφιλανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας, καὶ πάσης ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκός τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ καταιγίδος, ἀπὸ πληγῆς, λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου τοῦ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνταρσίας, ἀπὸ τῆς ψευδοδιδασκαλίας, αἱρέσεως καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας καὶ καταφρονήσεως τῶν λογίων καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς σου, διὰ βαπτισμοῦ σου, νηστείας τε καὶ πειρασμοῦ,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ αἱματώδους ἱδρῶτός σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ πάθους, διὰ τιμίου θανάτου, καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀναστάσεώς σου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς εὐετηρίας ἡμῶν, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, δεόμεθά σου, Κύριε, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ δοκείτω σοι διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν ὁδῷ τῇ ἀληθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι διαφυλάξαι καὶ ἐπισχῦσαι ἐν τῇ ἀληθεῖ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τοῦ βίου τὸν δοῦλόν σου τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι κατευθύνειν αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν τῇ πίστει, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου· ὥστε διαπαντὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθέναι, καὶ τὴν σὴν ἐν πᾶσι τιμὴν καὶ δόξαν ἐπιζητεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι ὑπερασπιστὴν καὶ φύλακα αὐτοῦ εἶναι, καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ σώζειν τὴν χαριεστάτην ἡμῶν Βασίλισσαν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τοῦ Βασιλέως μητέρα Βασίλισσαν ΜΑΡΙΑΝ, ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα τοῦ Ἐβοράκου, καὶ πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικόν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, τῇ ἀληθινῇ γνώσει καὶ συνέσει τοῦ λόγου σου, ὅπως τε διδαχῇ καὶ ζωῇ δημοσιεύωσιν αὐτόν, καὶ ἀναγγέλλωσι παρακλητικῶς,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν τοὺς τοὺς δούλους σου, νῦν προσδεχθῆναι μέλλοντας εἰς τὴν Τάξιν τῶν Διακόνων, καὶ τὴν χάριν σου ἐπ' αὐτοὺς ἐκχέειν, ἵνα τὴν Λειτουργίαν αὐτῶν, δεόντως ἐπιτελῶσι, πρὸς τὴν τε τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομήν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου δόξαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι καλλωπίζειν τοὺς Μεγιστᾶνας τῆς βουλῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυνάστας, χάριτι, σοφίᾳ, καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τῆς σῆς χάριτος μεταδοῦναι, ὥστε καλῶς καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνηγορεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δοῦναι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην εἰρήνην τε καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι τὴν καρδίαν ἡμῖν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾷν, καὶ δεδιέναι σε, καὶ ἀκριβῶς ῥυθμίζειν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δοῦναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος προσκοπήν, ὥστε ταπεινοφρόνως ἐνωτίσασθαι τὸ ῥῆμά σου, καὶ καθαρᾷ τῇ διαθέσει δέξασθαι

σθαι αὐτὸ, καὶ ἐξενεγκεῖν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι, εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι βεβαιῶσαι τοὺς ἑστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν, καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀσθενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγεῖραι τοὺς πεπτωκότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρῖψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι συλλαμβάνεσθαι, βοηθεῖν, καὶ παρηγορεῖν τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκῃ καὶ ταλαιπωρίᾳ οἵᾳ δήποτε οὖσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι σώζειν τοὺς εἴτε γῇ εἴτε θαλάσσῃ ὁδοιποροῦντας, πάσας τὰς ὠδινούσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ νηπίους, καὶ ἀποφῆναι τὸ ἔλεός σου πᾶσι τοῖς δεσμώταις καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι περιΐστασθαι καὶ προμηθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταβιασθέντων,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι ἐλεῆσαι ἁπαξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι συγγινώσκειν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδιώκουσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέφειν αὐτῶν τὰς καρδίας.

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δοῦναι καὶ διασώζειν εἰς τὰς ἡμῶν χρείας τοὺς ὡρίμους τῆς γῆς καρπούς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἀπολαύειν αὐτῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀμελείας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἁγίου χάριτι φωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου
εἰσάκουσον ἡμῶν.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Δώρησαι ἡμῖν εἰρήνην σου.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ᾽ αὐτοῦ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία

λεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ω Θεὸς ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς συντετριμμένης καρδίας στεναγμὸς, μήτε τὰς τῶν λυπουμένων ἐπιθυμίας ὑπερορῶν, εὐσπλάγχνως παράσταθείη ταῖς ἱκετείαις ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυστυχίαις ἡμῶν, ὅταν δήποτε καταπιέζωσιν ἡμᾶς, ἔμπροσθέν σου ποιοῦμεθα· καὶ εὐμενῶς ἡμῖν παράσχες, ἵνα πάντα τὰ ἐκεῖνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ πανουργία τοῦ διαβόλου ἢ ἀνθρώπου καθ' ἡμῶν μηχανᾶται, ἐξουδενωθῇ, καὶ τῇ τῆς χρηστότητός σου προνοίᾳ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου μηδενὶ διωγμῷ ἐπηρεαζόμενοι διαπαντὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ εὐχαριστήσωμέν σοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός Σου.

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν τοῖς πάλαι πρὸ αὐτῶν χρόνοις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκα τῆς τιμῆς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἡμῶν πολεμίων ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐνοϊκῶς ἔπιδε ἐπὶ τὰς ταλαιπωρίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ὀδύνας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον.

Ἵλεως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως ἐνωτίσαι τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἀξίωσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστὲ, εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεύς.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός Σου.

Ἀπόκρισις.

Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοί.

¶ Δεηθῶμεν.

Ταπεινοφρόνως ἱκετεύομέν σε, ὦ Πάτερ, εὐσπλαγχνως ἐπίσκεψαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ ὀνόματός σου δόξης ἀπότρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ὧν ἡμεῖς δικαιότατοι ἐσμὲν τυγχάνειν· παράσχου δὲ ὅπως ἐν ἁπάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν ὅλην τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντιπάντως ἐν ἁγιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύ-

αἰώνων, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ μόνου ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ᾀδέσθω ἢ λεχθήσεται ἡ Λειτουργία τῆς Συνάξεως, μετὰ Συναπτῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἑπόμενα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τῇ θείᾳ προνοίᾳ σου ποιάς τινας τῶν Λειτουργῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστήσας, καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐπεγείρας εἰς τὴν τῶν Διακόνων Τάξιν ἐκλέξασθαι τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐλεημόνως ἐπίδε τούτους τοὺς δούλους σου πρὸς τὴν αὐτὴν Τάξιν καὶ Λειτουργίαν νυνὶ κεκλημένους. Οὕτω δὲ τῆς τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῇ τοῦ βίου καλοκαγαθίᾳ κόσμησον αὐτοὺς, ὥστε τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ταύτῃ, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομὴν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ α΄ Τιμ. γ΄. η΄.

ΔΙακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς [δεῖ εἶναι] μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς· ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

¶ Ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ ς΄ Κεφαλαίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Πράξ. ς΄. β΄.

ΠΡοσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα. Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε· καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν Ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

¶ Γρ

¶ Πρὸ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος τὸν Ὅρκον περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς, καὶ κατὰ τῶν πάντων τῶν ἔξωθεν Δυναστῶν δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν τάττεσθαι μελλόντων δίδοσθαι ποιήσει.

Ὅρκος περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς.

Ἐγὼ Α.Β. ὅλως μαρτυρῶ καὶ ἐκ τῆς καρδίας καὶ συνειδήσεώς μου καταγγέλλω, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν μόνος ἐστὶν ὁ Ὑπερέχων, καὶ Αὐτοκράτωρ Ἄρχων τῆς Βασιλείας ταύτης, καὶ πασῶν ἄλλων τῶν τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ Ἐπαρχιῶν καὶ Χωρῶν, ἐν πᾶσι πράγμασιν ἢ κρίμασι τοῖς τε Πνευματικοῖς ἢ Ἐκκλησιαστικοῖς, καὶ τοῖς Βιωτικοῖς ἢ Πολιτικοῖς. Καὶ ὅτι οὐδεὶς ὁ ἔξωθεν Ἄρχων, Ἀνήρ, Προεστὼς, Πολιτικὸς, ἢ Δυνάστης ἔχει, ἢ ἔχειν ὀφείλει δικαιοδοσίαν, δύναμιν, ὑπεροχὴν, προστασίαν, ἢ ἐξουσίαν τινὰ Ἐκκλησιαστικὴν ἢ Πνευματικὴν ἐν τῇ Βασιλείᾳ ταύτῃ. Ὅλως τοίνυν ἀποτάττομαι καὶ χαίρειν φράζω πάσαις ταῖς ἔξωθεν δικαιοδοσίαις, δυνάμεσιν, ὑπεροχαῖς, καὶ ἐξουσίαις· καὶ ἐπαγγέλλομαι ὅτι τοῦ ἀπὸ τοῦδε τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀληθινὴν πειθαρχίαν παραστήσω πρὸς τὴν τοῦ Βασιλέως Μεγαλειότητα, πρός τε τοὺς Κληρονόμους, καὶ τοὺς νομίμους Διαδόχους αὐτοῦ· καὶ ὅ τι δυνάμεις ἀντιλήψομαι καὶ ὑπερασπίσω πασῶν τῶν δικαιοδοσιῶν, προνομιῶν, ὑπεροχῶν καὶ ἐξουσιῶν συγκεχωρημένων ἢ ἀνηκουσῶν τῇ τοῦ Βασιλέως Μεγαλειότητι, τοῖς Κληρονόμοις καὶ Διαδόχοις αὐτοῦ, ἢ προσηρτημένων ἢ συνημμένων τῷ Αὐτοκρατορικῷ τῆς Βασιλείας ταύτης Διαδήματι. Οὕτω βοηθήσαι μοι ὁ Θεὸς, καὶ τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιεχόμενα.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐξετάσει ἕκαστον τῶν Ταχθησομένων ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ἆρά γε πέπεισθε ἔσωθεν ὑμᾶς προτετρέφθαι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν τὴν Λειτουργίαν καὶ Ὑπηρεσίαν ταύτην διὰ τὸ λατρεύειν τῷ Θεῷ πρὸς τήν τε τῆς δόξης αὐτοῦ προβίβασιν, καὶ τὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήν;

Ἀπόκρισις.

Πέπεισμαί γε.

Ἐπίσκοπος.

Μῶν ὑπολαμβάνετε ὑμᾶς ἀληθῶς κεκλῆσθαι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν νόμιμον τάξιν τῆς Βασιλείας ταύτης πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Λειτουργίαν;

Ἀπόκρισις.

Ὑπολαμβάνω γε.

Ἐπίσκοπος.

Πότερον ἀνυποκρίτως πιστεύετε πάσας τὰς Κανονικὰς Γραφὰς, τῆς τε Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης;

Ἀπόκρισις.

Πιστεύω αὐτάς.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρά γε σπουδαίως αὐτὰς ἀναγνώσεσθε τῷ λαῷ τῷ

τῷ συναθροιζομένῳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως ἂν διακονῆσαι κατασταθῆτε;

Ἀπόκρισις.

Ἀναγνώσομαι αὐτάς.

Ἐπίσκοπος.

ΠΡοσήκει τῷ Διακόνῳ, καὶ ἔργον αὐτοῦ ἐστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως ποτ' ἂν διακονῆσαι ταχθείη, παρίστασθαι τῷ Ἱερεῖ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ὑπηρετείᾳ τῆς ἁγίας Συνάξεως, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι αὐτοῦ ἐν τῇ μεταδόσει αὐτῆς· καὶ ἀναγνῶναι τὰς ἱερὰς Γραφὰς, καὶ τὰς Ὁμιλίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ παιδεῦσαι τοὺς νεοφύτους ἐν τῇ Κατηχήσει· καὶ ἀπόντος τοῦ Ἱερέως βαπτίζειν τὰ βρέφη, καὶ κηρύσσειν τὸν λόγον, ἐὰν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου προσδεχθῇ. Πρὸς δὲ τούτοις, αὐτοῦ ἔργον ἐστὶν, ὅπως ἂν οὕτω προνοηθῇ, τοὺς νοσοῦντας, πένητας, καὶ ἀσθενεῖς τῆς Παροικίας ἐκζητῆσαι, πῶς τε ἔχωσι, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ τόπους τῆς κατοικήσεως δηλῶσαι τῷ Κηδεμόνι, ἵνα διὰ τῆς αὐτοῦ νουθεσίας ἐκ τῶν ἐλεημοσυνῶν τῶν Παροίκων ἢ τῶν ἄλλων, ἐπαρκείας τύχωσι. Τοῦτό γε ποιήσετε ἱλαρῶς καὶ ἑκουσίως;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντος μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσκοπος.

ΠΑσαν σπουδὴν ποιήσεσθε τὸν βίον ὑμῶν καὶ τὸν βίον τῶν ὑμετέρων οἰκιακῶν κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν ῥυθμίζειν καὶ σχηματίζειν, καὶ ἀποδεῖξαι ὑμᾶς τε καὶ αὐτοὺς, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τοὺς ὑγιαίνοντας τύπους τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ποιήσω, βοηθοῦντος μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΑΙδεσιμόνως πειθαρχήσετε τῷ Διοικητῇ ὑμῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις προηγουμένοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱερουργοῖς, τοῖς τε τὴν κηδεμονίαν, καὶ προστασίαν ὑμῶν ἐμπεπιστευμένοις, ἱλαρῶς καὶ ἑκουσίως ταῖς εὐσεβέσιν αὐτῶν νουθεσίαις ὑπακούοντες;

Ἀπόκρισις.

Καὶ τοῦτό γε σπουδάσω, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἐπιθέμενος τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰδίᾳ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, ταπεινῶς πρὸ αὐτοῦ γονυπετοῦντος, λέξει,

ΛΑβε σὺ ἐξουσίαν τελεῖν ἔργον τοῦ Διακόνου ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ σοι ἐπιτεταγμένον· Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἑκάστῳ αὐτῶν παραδώσει τὴν Καινὴν Διαθήκην, λέγων,

ΛΑβε σὺ ἐξουσίαν ἀναγνῶναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καί γε καὶ κήρυξαι αὐτὸ, ἐὰν πρὸς αὐτὸ ἄδειαν λάβῃς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ.

¶ Τότε εἷς τις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου διαταχθεὶς ἀναγνώσεται

Εὐαγγ. Ἁγ. Λουκ. ιβ'. λε.

ΕΣτωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ

λύχνοι

λύχνοι καιόμενοι· Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν Κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ Κύριος εὑρήσῃ γρηγοροῦντας. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

¶ Τότε προσφέρεισιν Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Συνάξει, καὶ πάντες οἱ τεταγμένοι μένωσι, καὶ τῆς ἁγίας Συνάξεως αὐθήμερον τῷ Ἐπισκόπῳ συμμεταλήψονται.

¶ Τελεσθείσης τῆς Συνάξεως μετὰ τὴν ἐσχάτην Συναπτὴν καὶ εὐθὺ πρὸ τῆς Εὐλογίας εἰρηθήσονται αἱ ἑξῆς προσευχαί.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἐκ τῆς μεγάλης σου χρηστότητος τούτους τοὺς δούλους σου εἰς τὴν τῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου Διακόνων Λειτουργίαν ἀποδέξασθαι καὶ προσλαβεῖν ἀξιώσας. Ποίησον αὐτοὺς, δεόμεθά σου Κύριε, κοσμίους, ταπεινοὺς, καὶ βεβαίους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, καὶ προθύμους εἰς τὸ φυλάξαι πᾶσαν τὴν Πνευματικὴν παιδείαν· ἵνα τὸ μαρτύριον τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως πάντοτε ἔχοντες, ἑδραῖοί τε καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ Υἱῷ σου Χριστῷ ἀεὶ διαμένοντες, οὕτω καλῶς φέρεσθαι ἐν τῇ κατωτέρᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ, ἵνα πρὸς τὰς ἀνωτέρας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου κληθῆναι ἄξιοι εὑρεθῶσι, διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ εἴη δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΦΘάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ περιποίησον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμεῖναι. Ἀμήν.

¶ Κἀνταῦθα καταγγέλλεσθαι δεῖ τῷ Διακόνῳ, ὅτι Διακονητέον αὐτῷ ἐστιν ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν (πλὴν εἰ μὴ διὰ τοὺς εὐλόγους αἰτίας ἄλλως δοκοίη τῷ Ἐπισκόπῳ) ἐφ' ᾧ τέλειον εἶναι καὶ ἔμπειρον τῶν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Λειτουργίᾳ ἀνηκόντων πραγμάτων. Ἐν ᾗ Διακονίᾳ ἐὰν πιστὸς καὶ σπουδαῖος εὑρεθῇ, δύναιτο ἂν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ

τῶν εἰς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν ἐγκριθῆναι τοῖς χρόνοις ἐν τῷ Κανόνι ὡρισμένοις, ἢ καί, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, ἐν ἄλλῃ τινὶ Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ, ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τόνδε τὸν ἑπόμενον τύπον καὶ τρόπον.

Τύπος καὶ Τρόπος τῆς τῶν ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ.

¶ Ἐλθούσης ἤδη ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὡρισμένης, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν εὐχὴν ἔσται ἡ Δημηγορία, ἢ Παραίνεσις, δηλοῦσα τὸ Ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τῶν εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους ταχθῆναι μελλόντων· ὡς ἀναγκαία ἐκείνη ἡ Τάξις ἐστὶν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡς ἠδεῖσθαι αὐτοὺς δεῖ τὸν λαὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτῶν.

¶ Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Τοποτηρητὴς αὐτοῦ παραστήσει τῷ Ἐπισκόπῳ (ἐν τῇ καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐγγὺς τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ καθεζομένῳ) πάντας τὴν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀναλαμβάνειν μέλλοντας (κοσμίως ἑκάστους ἱματισθέντας) λέγων ταῦτα τὰ ῥήματα.

Αἰδέσιμε ἐν Θεῷ Πάτερ, παρίστημί σοι τούτους ἄνδρας τοὺς παρόντας, ἐφ' ᾧ εἰς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν ἐγκρίνεσθαι αὐτούς.

¶ Ἐπίσκοπος.

Βλέπε ὅπως οἱ ἄνδρες, οὓς παριστᾷς, ἱκανοὶ καὶ ἐπιτήδειοι ὦσι, τήν τε παιδείαν, καὶ τὸν εὐσεβῆ βίον αὐτῶν, πρὸς τὸ τὴν Λειτουργίαν αὐτῶν δεόντως ἐπιτελεῖν, εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας οἰκοδομήν.

¶ Ἀρχιδιάκονος ἀποκριθήσεται.

Ἐξήτασα, καὶ ἐδοκίμασα αὐτούς. καὶ τοιούτους εἶναι αὐτοὺς νομίζω.

¶ Εἶτα Ἐπίσκοπος ἐρεῖ τῷ λαῷ.

Ἄνδρες ἀδελφοί. οὗτοί εἰσιν, οὓς προειλόμεθα σὺν Θεῷ, εἰς τὴν ἁγίαν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν σήμερον προσδέξασθαι· Καὶ γὰρ μετὰ τὴν προσήκουσαν δοκιμασίαν οὐδὲν τοπαράπαν κατειλήφαμεν, ἀλλ' ἢ ὅτι εἰς τὴν Τάξιν καὶ Λειτουργίαν αὐτῶν νομίμως καλοῦνται, καὶ πρὸς αὐτὴν ἱκανοὶ καὶ ἐπιτήδειοί εἰσιν. Οὐ μὴν ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐστιν ὁ εἰδὼς τὸ ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα ἔν τινι αὐτῶν, δι' ὃ εἰς τὴν ἱερὰν Λειτουργίαν ταύτην οὐ δεῖ προσδεχθῆναι αὐτόν, παρελθέτω ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ δηλούτω, τί ἂν τὸ ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον εἴη.

¶ Κἂν

¶ Κἂν βαρύ τι ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον προφέρηται, ὁ Ἐπίσκοπος παύσεται χειροτονῶν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ἕως ἂν λυθῇ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ κατηγορηθεὶς ἀθῷος τοῦ ἀνομήματος ἐκείνου εὑρεθῇ.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος (σὺν τοῖς τὸ χειροτονεῖσθαι ἱκανοῖς εὑρεθεῖσι) ταῖς τῆς Ἐκκλησίας προσευχαῖς συνιστᾶται μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ λαοῦ τοῦ παρόντος ἅτε ἡ λέξις τὴν Λιτανείαν σὺν τῇ προσευχῇ, ὡς πρότερον διετάχθη ἐν Τύπῳ Χειροτονίας τῶν Διακόνων. Πλὴν ὅτι μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ Λιτῇ ἐκεῖ προστεθείσῃ παραλειφθήσεται τὸ [Διακόνων] καὶ ἀντ' αὐτοῦ παρατεθήσεται τὸ [Πρεσβυτέρων.]

¶ Τότε ψαλθήσεται ἢ λεχθήσεται ἡ Λειτουργία τῆς Συνάξεως, μετὰ Συναπτῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἑπόμενα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ποικίλας τινὰς τῶν Λειτουργῶν τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστήσας, ἐλεημόνως ἔπιδε τούτους τοὺς δούλους σου πρὸς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Λειτουργίαν τὸ νῦν κεκλημένους. Οὕτω δὲ τῇ τε τῆς ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῇ τοῦ βίου καλοκαγαθίᾳ διακόσμησον αὐτοὺς, ὥστε τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ταύτῃ, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομὴν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ΄. ζ΄.

ΕΝὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

¶ Εἶτα ἀναγνωσθήσεται τὸ Εὐαγγέλιον, μέρος δήπου τοῦ ἐννάτου Κεφαλαίου τοῦ Ἁγίου Ματθαίου, καθὼς ἕπεται. Ἁγ. Ματθ. θ΄. λϛ΄.

ΙΔὼν δὲ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐῤῥιμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

¶ Ἢ τοῦτο τὸ ἑπόμενον ἐκ τοῦ δεκάτου Κεφαλαίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ἁγ. Ἰωάν. ι. α´.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τὴν τῶν ἀλλοτρίων φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες οἱ πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος δώσει ἑκάστῳ αὐτῶν τὸν Ὅρκον περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς, ὡς πρότερον ἐξεδόθη ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας.

¶ Καὶ μετὰ ταῦτα προσφωνήσει αὐτοῖς οὕτως.

Ἠκούσατε, ἀδελφοὶ, ἔν τε τῇ ἰδίᾳ ὑμῶν δοκιμασίᾳ, καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἤδη πρὸς ὑμᾶς γενομένῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀναγνώσμασιν, ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ γραφῶν τῶν Ἀποστόλων ληφθεῖσιν, ὅσης ἀξίας ἐστὶ, καὶ εἰς μεγάλην ἔχει ῥοπὴν ἡ Λειτουργία αὕτη πρὸς ἣν ἐκλήθητε. Καὶ νῦν πάλιν παρακαλοῦμεν

ὑμᾶς

ὑμᾶς ἐν Ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μνήμην ἔχητε ὅσον ἂν εἴη τό, τε ὑψηλὸν τοῦ ἀξιώματος, καὶ τὸ βαρὺ τοῦ ἔργου καὶ λειτουργήματος, πρὸς ὃ ἐκλήθητε· πρέσβεις εἶναι δηλαδή, φύλακας, καὶ οἰκονόμους τοῦ Κυρίου· διδάσκειν καὶ προμηνύειν, ποιμαίνειν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ πρόνοιαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἀναζητεῖν τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ διεσκορπισμένα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πονηροῦ κόσμου ὄντα, ὅπως διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ παντελὲς σωθῶσιν. Τοιγαροῦν τῇ μνήμῃ καὶ τῇ διανοίᾳ ὑμῶν διαπαντὸς ἐγκεχαραγμένον εἴη, ἡλίκον τὸν θησαυρὸν πιστεύεσθε. Εἰσὶ γὰρ τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, ἃ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἠγόρασε, καὶ ὑπὲρ ὧν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεεν. Ἡ Ἐκκλησία, καὶ Συναγωγὴ ἣν ὑπηρετεῖν ὑμᾶς χρή, νύμφη αὐτοῦ, καὶ σῶμα αὐτοῦ ἐστιν. Εἰ δὲ συμβήσεται, τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ μέλει τινὶ αὐτῆς βλάβην ἥντιναοῦν, ἢ ἐγκοπὴν διὰ τῆς ὑμετέρας ἀμελείας γενέσθαι, οἴδατε τό, τε μέγεθος τοῦ παραπτώματος, καὶ τὴν φρικτὴν τιμωρίαν αὐτῷ παρεπομένην. Σκοπεῖτε οὖν μεθ' ἑαυτῶν τὸ τέλος τῆς ἱερουργίας ὑμῶν πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν νύμφην, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ βλέπετε μήποτε διαλείπῃ ὑμῶν κόπος, ἐπιμέλεια, καὶ σπουδή, ἕως ἂν πάντα ποιήσητε τὰ ἐφ' ὑμῖν, κατὰ τὸ καθῆκον ὑμῖν ἔργον, πάντας τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἐπιτετραμμένους, ἢ ἐπιτραπῆναι μέλλοντας, εἰς τοιαύτην τήν τε συμφώνησιν τῆς πίστεως, καὶ γνώσεως τοῦ Θεοῦ, τήν τε ἀκμὴν καὶ τελειότητα τῆς ἡλικίας ἐν Χριστῷ ἀναγαγεῖν, ὥστε μηκέτι τόπον λείπεσθαι ἐν ὑμῖν, μήτε πλάνῃ ἐν θρησκείᾳ, μήτε κακίᾳ ἐν τῷ βίῳ. Ἐπειδήπερ οὖν τὸ ἔργον ὑμῶν οὕτω τίμιόν τε ἐστὶ καὶ χαλεπὸν, ὁρᾶτε ὅσῃ ἐπιμελείᾳ καὶ σπουδῇ χρῆσθαι ὑμᾶς προσήκει· τοῦτο μὲν, εὐπειθεῖς καὶ εὐχαρίστους ἑαυτοὺς ἀποδεῖξαι τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν ὑψηλῷ οὕτως ἀξιώματι ὑμᾶς καταστήσαντι· τοῦτο δὲ, φυλάττεσθαι ἵνα μήτε ὑμεῖς αὐτοὶ πταίσητε, μήτε τοῖς ἄλλοις τοῦ πταίσματος ἀφορμὴν παρέχητε. Οὐ μὴν δὲ ἐξ ἑαυτῶν οὐχ οἷοί τ' ἐστὲ τὴν διάθεσίν τε καὶ βούλησιν ταύτην ἔχειν· τὸ γὰρ οὕτω θέλειν, καὶ δύνασθαι, τοῦ Θεοῦ μόνου δώρημά ἐστιν. Ὀφείλετε οὖν καὶ χρείαν ἔχετε ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκτενῶς προσεύχεσθαι. Καὶ ἐπειδήπερ ἔργον οὕτω βαρὺ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην σωτηρίαν τεῖνον ἄλλως ἐπιτελεῖν οὐ δύνασθε, εἰ μὴ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ παρακλήσει ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν παραληφθείσῃ, καὶ τῷ βίῳ αὐτῇ ἁρμόττοντι· νοεῖτε ὡς σπουδαίους ὑμᾶς εἶναι χρὴ ἐν τῷ ἀναγνῶναι καὶ μαθεῖν τὰς ἱερὰς Γραφὰς, καὶ ἐν τῷ ῥυθμίζειν τὰ ἤθη ὑμῶν τε αὐτῶν, καὶ τῶν μάλιστα ὑμῖν προσηκόντων κατὰ τὸν τῶν αὐτῶν Γραφῶν κανόνα. Καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο, ὡς δεῖ ὑμᾶς πάσας τὰς κοσμικὰς φροντίδας καὶ πραγματείας καταλεῖψαι (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) καὶ ἀποθέσθαι.

Πάνυ ἐλπίζομεν ὑμᾶς ταῦτα πολλῶ ἤδη περὶ τοῦ χρόνου ἐπιμελῶς εἰς νοῦν βεβλῆσθαι, καὶ ἐσκέφθαι· καὶ δὴ καὶ διδόμενον ὑμῖν εἶναι, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὅλως προσέχειν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ, εἰς ἣν ἠξίωσεν ὁ Θεὸς ὑμᾶς καλεῖν. Ὥστε (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) προσκαρτερεῖν βούλεσθαι ὑμᾶς παντελῶς ἐπὶ τούτῳ τῷ πράγματι, καὶ περὶ τοῦτο διατεταμένως ὑμᾶς σπουδάζειν, καὶ ὡς μάλιστα ἀγωνίζεσθαι· ἔτι δὲ καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιχορηγίας ἀντιλήψεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἵνα διὰ τῆς καθημερινῆς τῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως καὶ μελέτης, μᾶλλον προκόψητε καὶ δυνατώτεροι γένησθε ἐν τῇ διακονίᾳ ὑμῶν, ἵνα τε οὕτω συνεχῶς σπουδάζητε τόν τε ἑαυτῶν, καὶ τῶν ὑμῖν προσηκόντων βίον ἁγιάζειν, καὶ κατὰ τὸν κανόνα καὶ διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ σχηματίζειν, ὥστε ὑγιαίνοντα ὑμᾶς παραδείγματα, καὶ εὐσεβεῖς ὑπογραμμοὺς εἶναι, οὓς μιμήσασθαι χρὴ τὸν λαόν.

Νυνὶ δὲ ἵνα καὶ τῇ παρούσῃ ταύτῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνταῦθα συναθροισθείσῃ φανερὸν ᾖ, πῶς τε τῆς γνώμης ἔχετε, καὶ τί ὑμῖν δέδοκται περὶ ταῦτα· ἔτι δὲ ἵνα αὕτη ὑμῶν ἡ ἐπαγγελία πρὸς τὸ τὰ δέοντα πράττειν μᾶλλον ὑμᾶς παρορμήσῃ, τούτοις τοῖς ἐρωτήμασιν, ἃ ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑμῖν προβαλοῦμεν, σαφῶς ἀποκρίθησθε.

Μῶν ἐκ καρδίας ὑπολαμβάνετε ὑμᾶς ἀληθῶς καλεῖσθαι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης Ἀγγλικανῆς πρὸς τὴν Τάξιν καὶ Διακονίαν τῆς Ἱερωσύνης;

Ἀπόκρισις.

Ὑπολαμβάνω γε.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρά γε πέπεισθε ὅτι αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ ἀρκούντως περιέχουσι πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν ἁπλῶς ἀναγκαίαν πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ πίστεως εἰς Ἰησοῦν Χριστόν; Καὶ προῄρησθε ἐκ τῶν Γραφῶν τὸν λαὸν τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἐπιτετραμμένον παιδεύειν, καὶ μηδὲν ἄλλο τι οὖν (ὡς πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν ἐξ ἀνάγκης ζητούμενον) διδάσκειν, πλὴν εἰ μὴ ὅ, τι ἂν πεπεισμένοι ἦτε διὰ τῶν Γραφῶν συλλογισθῆναι δύνασθαι καὶ πιστωθῆναι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε πέπεισμαι, καὶ οὕτω προῄρημαι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσκοπος.

Πᾶσῃ δὲ ὅσῃ σπουδῇ ποιήσεσθε πάντοτε τὴν Διδαχὴν καὶ τὰ Μυστήρια, καὶ τὴν Παιδείαν τοῦ Χριστοῦ οὕτω τοῖς ἄλλοις διακονεῖν, ὡς προσέταξεν ὁ Κύριος, καὶ ὡς ἡ Ἐκκλησία καὶ Βασιλεία αὕτη κατὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἐντάλματα παρέλαβεν αὐτά· ὥστε ἐξὸν ὑμῖν διδάξαι τὸν λαὸν τῇ Κηδεμονίᾳ καὶ Πίστει ὑμῶν ἐπιτετραμμένον, μετὰ πάσης σπουδῆς αὐτὰ τηρεῖν καὶ φυλάττειν;

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, ἐὰν Θεὸς θέλῃ.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρ' οὖν ἕτοιμοι ἔσεσθε μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τὰς ψευδεῖς πάσας καὶ ξένας διδασκαλίας τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ ἐναντίας, ἐξορίζειν καὶ φυγαδεύειν· καὶ ταῖς τε δημοσίαις καὶ ταῖς ἰδίαις χρῆσθαι νουθεσίαις καὶ προτροπαῖς εἴτε πρὸς τοὺς κάμνοντας, εἴτε πρὸς τοὺς ὑγιαίνοντας τῶν ἐν ταῖς Κηδεμονίαις ὑμῶν καὶ Παροικίαις διατριβόντων, ὅπως οὖν ἂν χρεία ᾖ, καὶ ὡς ἂν τύχῃ;

Ἀπόκρισις.

Ἔσομαί γε, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Σπουδὴν ποιήσεσθε περὶ τὰς προσευχὰς, καὶ τὴν τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσιν, καὶ τοιαύτας φροντίδας, αἳ πρὸς τὴν γνῶσιν αὐτῶν ὠφέλιμοι ὦσιν, ἀποθέμενοι τὴν φροντίδα τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκός;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω οὕτω ποιεῖν, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Πᾶσαν σπουδὴν ποιήσεσθε τὸν βίον ὑμῶν, καὶ τὸν βίον τῶν ὑμετέρων οἰκιακῶν κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν ῥυθμίζειν καὶ σχηματίζειν· καὶ ἀποδεῖξαι ὑμᾶς τε καὶ αὐτοὺς (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) τοὺς ὑγιαίνοντας τύπους καὶ ὑπογραμμοὺς τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω γε οὕτω ποιεῖν, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρά γε φυλάξετε καὶ προβιβάσετε, (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) ἡσυχίαν, εἰρήνην, καὶ ἀγάπην ἐν πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἤδη ἐπιτετραμμένοις, ἢ καὶ ἐφ' ὕστερον ἐπιτραπησομένοις;

Ἀπόκρισις.

Καὶ τοῦτο δὲ ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Αἰδημόνως πειθαρχήσετε τῷ Διατάκτῃ ὑμῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις προηγουμένοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱερουργοῖς, τοῖς τε τὴν κηδεμονίαν καὶ προστασίαν ὑμῶν ἐμπεπιστευμένοις, ἱλαρῶς καὶ ἑκουσίως ταῖς εὐσεβέσιν αὐτῶν νουθεσίαις ὑπακούοντες, καὶ ταῖς εὐσεβέσιν αὐτῶν γνώμαις ὑποτασσόμενοι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

¶ Τότε Ἐπίσκοπος ἑστὼς ἐρεῖ

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸ θέλημα ὑμῖν δωρησάμενος ποιῆσαι τὰ πάντα ταῦτα, δῴη καὶ ὑμῖν τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δύναμιν τὰ αὐτὰ ἐπιτελέσαι· ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὃ ἐν ὑμῖν ἐνήρξατο, τελειώσῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα παρακαλέσει τὴν Ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῶν ταπεινῶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τούτων ἁπάντων δεήσεις ποιεῖσθαι· διὰ ταύτας δὲ τὰς προσευχὰς σιγὴ γενήσεται ἐπὶ χρόνον.

¶ Εἶτα δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου (γονυπετούντων πάντων τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων Ἱερέων) ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται Ὕμνος, (Ἐλθὲ Κτίστα τὸ Πνεῦμα) ἀρχομένου τοῦ Ἐπισκόπου, τῶν δὲ Ἱερέων καὶ ἄλλων παρόντων, στιχηδὸν ἀμειβομένων, ὡς ἑξῆς ἔπεται.

Πνεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, κ' ἄμμι ψυχὰς εἴσπνεε,
Φώτιζέ τ' αὐτὰς σῷ ἐπουρανίῳ πυρί.
Σὺ Πνεῦμα, χρίειν οὗ μόνου ἔργον πέλει,
Ὃς ἑπταπλάσια δῶρά σου χαρίζεαι.
Σὺν χρίσμα πεισμακάριον ἐλθὸν ὑψόθεν,
Παραμύθιον, καὶ ζωὴ ἐς', ἀγάπης τε πῦρ.
Ἐπικράτυνον φωτί σου αἰωνίῳ
Ἡμῶν τὸ ἀμβλὺ τῆς ὑποτύφλου ὄψεως.
Χρῖσον, κ' ἴηνον μιαρὰ τὰ προσώπατα
Χάριτι ῥεύσῃ σου ἄνωθεν δαψιλεῖ.
Ἐχθροὺς ἀπώσον, οἴκοι εἰρήνην δίδου·
Ὅπου σὺ πομπὸς, οὐδὲν ἄν γ' ἔλθοι κακόν.
Ἡμᾶς δίδαξον Πατέρα, Υἱόν τ' εἰδέναι,
Καὶ σαυτὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἓν ἔμμεναι μόνον.
Ἅπαντας εἰς αἰῶνας ὡς διαμπερὲς
Ἄληκτον ᾆσμα τοῦτ' ἀεὶ ἡμῶν ἔῃ.
Αἶνος γενέσθω ἀφθίτῳ σου ἀξίᾳ,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ ἅγιον τὸ Πνεῦμα πάνσοφον.

¶ Ἢ οὕτως.

Πνεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, Θεὸς ὃς εἷς αἰώνιος,
Καὶ ἐκπορεύῃ ὑψόθεν,
Ἐκ τοῦ τε Πατρὸς, ἔκ τε τοῦ Υἱοῦ ἅμα,
Ἀγάπης καὶ εἰρήνης Θεός.
Ἐπίσκεψαι ἡμῶν νοῦν τε, καὶ τὰς καρδίας
Οὐράνιον ἔμπνει σὴν χάριν,
Τἀληθὲς ὡς καὶ τὸ εὐσεβὲς δυναίμεθα
Ψυχῇ ὅλῃ διωκέμεν.
Παράκλητος αὐτὸς εἶ σὺ, καὶ παρήγορος
Ἐν ἄχει, παντί τ' ἐν κακῷ·
Οὐράνιον δῖον ὑψίστου δῶρον Θεοῦ
Γλῶσσ' ἔπος ἂν σαφῶς λέγοι.
Ἡ ζῶσα πηγὴ, κρήνη ἡ ἀέναος
Πάσης ἐπουρανίου χαρᾶς.
Πῦρ ὡς διαυγὲς, οἷος ὡς γλυκύς τ' ἔρως,
Τὸ χρῖσμα θείου Πνεύματος.
Πολυποίκιλος τὺ σοῖσιν ἐν δώροις, δι' ὧν
Χριστοῦ μάρτυς Ἐκκλησία.
Πιστοῖς σὺ καρδίαις σὺν ἐγγράφεις νόμον,
Ὁ δάκτυλος χειρὸς Θεοῦ·

Καμὸ

Κατὰ τὴν πάλαι ὑπόσχεσίν σου Κύριε
    Σὺ εὔχαριν δεδοὺς λόγον.
Θεοῦ ἔπαινοι ὡς βοηθοῦντος σέθεν
    Ἐξηχείσθω πανταχοῦ.
Πνεῦμ' ἅγιον εἰς ἡμῶν ἑκάστου τὸν νόον
    Πέμψον σου οὐράνιον φάος·
Θέρμαινε ζήλῳ διαπύρῳ τὰς καρδίας,
    Θεῷ λατρεύειν πάντοτε.
Ῥῦσον, κραταίωσόν τε ἡμῶν τ' ἀσθενεῖς,
    (Σαθροὺς γὰρ οἶσθ' ἡμᾶς, Θεός.)
Ὡς μήτε δαίμων, μήτε κόσμος, μήτε σὰρξ
    Ἡμῶν κατισχύσαι ποτέ.
Ἐχθροὺς ἀπῶσον, νόσφισόν θ' ἡμῶν ἑκὰς,
    Ἡμῖν δ' ἄμεινον, ὡς ἔοι
Εἰρήνη ἡμῖν πρὸς Θεὸν, πρός τ' ἀνέρας
    Ἐν καρδίαις (λῷστον κλέος·)
Δώῃς δ' ἡμῖν, ὄντος ὡς σου, Κύριε,
    Ἄρχοντος, ἠδ' ἡγήτορος,
Ὑπεκφύγοιμεν τῆς ἁμαρτίας βρόχους,
    Μηδ' ἐκπέσοιμέν πως σέθεν.
Χάριτος ὀρέγες (ἧς τοσόνδ' ἡμῖν μέζον,
    Δεόμεθα, δώῃς Κύριε,
Ὅπως σὺ ἡμῶν καὶ Παράκλητος γένῃ
    Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.
Ἔριδος, διχοστασίης τε πάσης καὶ μάχης
    Τὰ δεσμὰ λῦσον, Κύριε.
Σοῦ δ' ἅμμα τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης πλέκε
    Χριστιανῇ ἐν γῇ πανταχοῦ.
Χάριν δὸς ἡμῖν, ὡς δυναίμεθ' εἰδέναι
    Τὸν Πατέρα πάσης ἰσχύος,
Υἱοῦ καὶ αὐτοῦ ἠγαπημένου τυχεῖν
    Εὐδαιμονίας τῆς θείας,
Πίστει τελείᾳ τ' ἓν καὶ ἐρριζωμένῃ
    Ὁμολογεῖσθαί σε πάντοτε,
Τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρός τε καὶ Υἱοῦ ἅμα,
    Θεὸν ἕνα, τρεῖς δ' ὑποστάσεις.

Ἡ αἴνεσις καὶ δόξα τῷ Θεῷ Πατρὶ,
    Υἱῷ θ' ὁ εὐλογημένῳ,
Ἁγίῳ τε τῷ χάριτος ἁπάσης Πνεύματι
    Ἰσαιτάτοις τελεσιν, χ' ἑνί.
Εὐχόμεθ', ἡμῶν ἵνα μόνος θ' ὁ Κύριος·
    Ὃν Πνεῦμα σύμπεμψεν ἐνδοκῇ
Ἐπὶ πάντας αὐτοῦ ὁμολογοῦντας οὔνομα,
    Καὶ νῦν, καὶ ἐς κόσμου τέλος,

Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος οὕτω προσεύχεται, λέγων,

Δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, καὶ Πάτερ οὐράνιε, ὁ ἐξ ἀπείρου τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ἀγαθωσύνης σου τὸν μονογενῆ καὶ ὑπερλίαν ἀγαπητὸν τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς Λυτρωτὴν καὶ Ἀρχηγὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡμῖν χαρισάμενος, ὃς τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τελειώσας, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβὰς, εἰς τὴν οἰκουμένην διέπεμψε τῶν Ἀποστόλους αὐτοῦ, Προφήτας, Εὐαγγελιστὰς, Διδασκάλους καὶ Ποιμένας, δι' ὧν τῷ κόπῳ καὶ διακονίας ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου μέρεσι, μεγάλην ποίμνην συνελέξατο, τοῦ ἀναγγεῖλαι τὸ αἰώνιον τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου ἔπαινον· Διὰ ταῦτα τὰ μεγάλα τῆς αἰωνίου χρηστότητός σου εὐεργετήματα, καὶ αὐθ' ἂν τούτους τοὺς δούλους σου ἐνθαδὶ παρόντας εἰς τὴν αὐτὴν Λειτουργίαν καὶ Διακονίαν, πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν διατεταγμένην, καλεῖν ἠξίωσας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν χάριν σοι ἀποδίδομεν, ἐπαινοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμέν σε· καὶ ταπεινῶς σου δεόμεθα δι' αὐτοῦ τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου, παρασχεῖν πᾶσι τοῖς, εἴτ' ἐνταυθοῖ, εἴτ' ἀλλαχοῦ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ἐπικαλουμένοις, ἵνα σοι ὑπὲρ τούτων τε καὶ πάντων τῶν ἄλλων εὐεργετημάτων σου εὐχάριστοι ἡμᾶς ἀποδεικνύοντες διατελῶμεν, ὅπως τε ἐν τῇ γνώσει καὶ πίστει σου, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐξανόμενοι ὁσημέραι καὶ προκόπτωμεν. Ἵνα διά τε τούτων τῶν Λειτουργῶν σου, καὶ δι' αὐτῶν, ἐφ' οὓς Λειτουργοί σου καταστανθήσονται, πάντοτε δοξασθῇ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ ἡ εὐλογητὴ Βασιλεία σου αὐξηθῇ, διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι ἐν τῇ ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ τῶν αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ τὴν προσευχὴν ταύτην ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν παρόντων Ἱερέων τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπιθήσουσι χωρὶς ἐπὶ κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν λαμβανόντων· τῶν μὲν χειροτονουμένων ταπεινῶς γονυπετούντων, τοῦ δὲ Ἐπισκόπου λέγοντος,

ΛΑβε Πνεῦμα ἅγιον εἰς τὴν Λειτουργίαν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ νῦν ἐπιτετραμμένον σοι διὰ τῆς Ἐπιθέσεως χειρῶν ἡμῶν. Ἄν τινων ἀφῇς τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῇς, κεκράτηνται. Καὶ εἴης σὺ πιστὸς Οἰκονόμος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν ἁγίων Μυστηρίων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος παραδώσει ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν γονυπετοῦντι, τὰ Βιβλία εἰς τὴν χεῖρα, λέγων,

ΛΑβε σὺ ἐξουσίαν κηρύξαι τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τελέσαι τὰ ἅγια Μυστήρια ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ἂν

προσ-

πρὸς αὐτὸ νομίμως κατασταθῇς.

¶ Μετὰ ταῦτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται τὸ Νικαῖον Σύμβολον· εἶτα δὲ προσεῖσιν ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς Συνάξεως, ἧς συμμεταλήψονται πάντες οἱ χειροτονούμενοι, καὶ ἐν αὐτῷ τόπῳ διαμενοῦσιν, ὅπου χεῖρες αὐτοῖς ἐπετίθεντο, μέχρις ἂν τῆς Συνάξεως μετειληφότες ὦσι.

¶ Τελεσθείσης τῆς Συνάξεως μετὰ τὴν τελευταίαν Συναπτήν, καὶ εὐθὺς ἤδη πρὸ τῆς Εὐλογίας, λεχθήσονται αὗται αἱ Συναπταί.

Ἐλεημονέστατε Πάτερ, κατάπεμψον, δεόμεθά σου, ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου τὴν οὐράνιον εὐλογίαν σου, ἵνα τὴν δικαιοσύνην ἐνδύσωνται, καὶ τὸ ῥῆμά σου διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν λεγόμενον οὕτω προχωρῇ, ὡς μηδέποτε εἰς κενὸν λεχθῆναι. Δὸς δὲ καὶ ἡμῖν, ἵνα χάριν ἔχωμεν ἀκούειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι ὃ αὐτοὶ παραδώσουσιν ἐκ τοῦ ἁγιωτάτου Λόγου σου, ἢ σπουδαῖον γε αὐτῷ, οἱονεὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν αἴτιον ὂν ὀργανικόν· ὥστε ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις ἡμῶν ζητεῖν τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν τῆς Βασιλείας σου αὔξησιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

¶ Ἐὰν δὲ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῖς μὲν ἡ τῶν Διακόνων, τοῖς δὲ ἡ τῶν Ἱερέων Τάξις ἀπονεμηθῇ· πρῶτον μὲν παραστασθήσονται οἱ Διάκονοι, ἔπειτα δὲ οἱ Ἱερεῖς. Καὶ τὴν μὲν Λιτανείαν ἀρκοίη ἂν ἅπαξ ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεσθαι. Αἱ δὲ Συναπταὶ λεχθήσονται ἀμφότεραι, πρῶτον μὲν ἡ ὑπὲρ τῶν Διακόνων, εἶτα δὲ ἡ ὑπὲρ τῶν Ἱερέων. Ἡ Ἐπιστολὴ ἔσται ἐφ. δ'. ζ'. μέχρι τοῦ ιδ'. ὡς πρότερον ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ. Μετὰ δὲ αὐτὴν εὐθὺς οἱ Διάκονοι χειροτονεῖσθαι μέλλοντες τὸν περὶ τῆς Ὑπεροχῆς Ὅρκον λήψονται, ἐξετασθήσονται, καὶ χειροτονηθήσονται, ὡς ἄνω διατέτακται. Τότε δὲ ἀναγνόντος ἑνός τινος αὐτῶν τὸ Εὐαγγέλιον (ὃ ἔσται ἢ ἐκ τοῦ Ἁγ. Ματθ. θ'. λϛ'. ὡς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ προείρηται, ἢ καὶ Ἁγ. Λουκ. ιβ'. λε'. μέχρι τοῦ λθ', ὡς πρότερον ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων

Χειρο-

Χειροτονίας) οἱ καὶ Ἱερεῖς χειροτονεῖσθαι μέλλοντες ὡσαύτως τὸν περὶ τῆς Ὑπεροχῆς Ὅρκον λήψονται, ἐξετασθήσονται, καὶ χειροτονηθήσονται, ὡς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ προδιατέτακται.

ΤΥΠΟΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΚΑΙ Καθιερώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἢ Ἐπισκόπου, ἣν δηλαδὴ τελεῖσθαι χρὴ ἔν τινι Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ.

¶ Πάντων ἤδη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεόντως ἡτοιμασμένων, καὶ εὐπρεπισμένων, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν Εὐχήν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος (ἢ ἄλλος τις Ἐπίσκοπος εἰς τοῦτο διαταχθεὶς) ἄρξεται τῆς ἐπὶ τῇ Συνάξει Λειτουργίας, ἐν ᾗ αὕτη ἔσται.

Ἡ Συναπτή.

Θεὲ ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ Σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πολλὰ διαφέροντα χαρίσματα τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις Σου δωρησάμενος, καὶ ποιμαίνειν τὸ ποίμνιόν Σου αὐτοῖς ἐντειλάμενος· δὸς χάριν, δεόμεθά σου, πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, τοῖς Ποιμέσι τῆς Ἐκκλησίας σου, ὥστε σπουδαίως κηρύσσειν τὸν Λόγον Σου, καὶ τὴν κατ' αὐτὸν Ἐκκλησιαστικὴν πολιτείαν εὐσεβῶς καὶ ἐν δέοντι πολιτεύεσθαι· Χάρισαι δὲ καὶ τῷ Λαῷ εὐπειθῶς αὐτοῖς παρακολουθεῖν, ἵνα τὸν στέφανον τῆς αἰωνίου δόξης πάντες ἀπολάβωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλος δὲ Ἐπίσκοπος ἀναγνώσεται Ἐπιστολὴν α' Τιμ. γ'. α'. μέχρι κόμ. η.

Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις Ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν. Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον. Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς Ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται) Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου.

¶ Ἢ τοῦτο ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς. Πράξ. κ'. ιζ'. μέχρι κόμ. λς'.

Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας ὁ Παῦλος εἰς Ἔ-

φεσον

ρέσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην· δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων, καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων. Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ, καὶ κατ' οἴκους. Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ Πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς. Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί, λέγον, ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν. Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα, ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι μετελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

¶ Εἶτα καὶ ἄλλος Ἐπίσκοπος ἀναγνώσεται Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιε' μέχρι κόμ. ιη'.

ΛΕγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ,

Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

¶ Ἢ τοῦτο. Ἰωάν. κ΄. ιθ΄. μέχρι κεφ. κδ΄.

ὌΥσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

¶ Ἢ τοῦτο. Ματθ. κη΄. ιθ΄. μέχρι τέλους.

ΚΑὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Σύμβολον τὸ Νικαῖον, καὶ τὴν Δημηγορίαν τελεσθῆναι, ὁ Ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος (τὸ Ὠμοφόριον αὐτοῦ ἐνδεδυμένος) ὑπὸ τῶν δύο Ἐπισκόπων παραστασθήσεται τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης (ἢ ἄλλῳ τινὶ Ἐπισκόπῳ νομίμως τοῦτ᾽ ἐγκεχειρισμένῳ) τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ ὀγγὺς τῆς ἁγίας Τραπέζης καθεζομένου, καὶ τῶν παρεστώντων αὐτὸν Ἐπισκόπων λεγόντων,

ΑΙδεσιμώτατε ἐν Θεῷ Πάτερ, παριστάνομέν σοι τοῦτον τὸν εὐσεβῆ, καὶ εὖ πεπαιδευμένον ἄνδρα, Χειροτονεῖσθαι, καὶ Καθιεροῦσθαι Ἐπίσκοπον.

¶ Τότε ἐπαιτήσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ Μανδάτον Βασιλικὸν τῆς Καθιερώσεως, καὶ ἀναγνωσθῆναι ποιήσει· Καὶ ὁ Ὅρκος περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς ἀποδοθήσεται τοῖς Ὑποψηφίοις, ὡς ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας προδεδήλωται. Εἶτα ἡ δοθήσεται καὶ ὁ Ὅρκος περὶ τῆς Ὑπακοῆς τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ὀφειλομένης, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ὁ Ὅρκος

Ὅρκος περὶ τῆς Ὑπακοῆς τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ὀφειλομένης.

ΕΝ τῷ Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν. Ἐγὼ Ν. Ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ Καθέδρας τῆς Ν. ἐπαγγέλλομαι καὶ ὑπισχνοῦμαι πᾶσαν προσήκουσαν θεραπείαν, αἰδῶ, καὶ ὑπακοὴν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ τῇ Μητροπολιτικῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Ν. καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῶν ὀφειλομένην. Οὕτω βοηθήσαι μοι ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

¶ Οὐ ληφθήσεται ὁ Ὅρκος οὗτος ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καθιερώσει.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραινέσει τὴν Ἐκκλησίαν τὴν παροῦσαν προσεύχεσθαι, οὑτωσὶ λέγων αὐτοῖς,

ΑΔελφοί, γέγραπται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Λουκᾶ, Ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ πρὸ τοῦ ἐκλέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκπέμψαι τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους αὐτοῦ. Γέγραπται δὲ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων, ὅτι οἱ Μαθηταὶ οἱ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐνήστευσαν καὶ προσηύξαντο, πρὸ τοῦ ἐπιθεῖναι τὰς χεῖρας τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, καὶ ἐκπέμψαι αὐτούς. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς ἐπακολουθοῦντες τῷ παραδείγματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀποστόλων, πρῶτον προσευχώμεθα περὶ τοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡμῖν παρασταθέντα προσδέξασθαι καὶ ἐκπέμψαι πρὸς τὸ ἔργον εἰς ὃ τὸ ἅγιον Πνεῦμα (ὡς ἡμεῖς γε πεποίθαμεν) αὐτὸν ἐκάλεσεν.

¶ Τότε δὴ λεχθήσεται ἡ Λιτανεία ὡς πρότερον ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν διακόνων Χειροτονίας, Πλὴν γε μόνον ὅτι μετὰ ταύτην τὴν προσευχὴν (Δοκείτω σοι φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους) ἡ ἰδία Ἱκεσία ἐκεῖ ἑπομένη, παραλειφθήσεται, καὶ ἀντὶ ἐκείνης παρεμβληθήσεται αὕτη.

ΔΟκείτω σοι ἀλογεῖν τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Ὑποψήφιον, καὶ τὴν χάριν σου ἐπ' αὐτὸν καταπέμπειν, ὡς ἐν δέοντι τελῇ τὸ ἔργον εἰς ὃ ἐκλήθη, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ τὴν τιμὴν, ἔπαινον, καὶ δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ἀπόκρισις.

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἡ ἑξῆς Προσευχή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, πάντων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ποιήσας τινὰς τῶν Λειτουργῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστήσας, ἐλεημόνως ἐπίδε τοῦτον τὸν δοῦλόν σου πρὸς τὸ Ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἐπισκόπου νῦν κεκλημένον· Οὕτω δὲ τῆς τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῇ τοῦ βίου καλοκἀγαθίᾳ κόσμησον αὐτὸν, ὥστε τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

σαι τὴν εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομήν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος τῷ Καθιερωθησομένῳ μέλλοντι ἐρεῖ,

Ἀδελφέ, ἐπειδὴ ἡ ἁγία Γραφή, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Κανόνες προστάττουσιν ἡμῖν, μὴ ταχέως τινὶ χεῖρας ἐπιθεῖναι, μηδὲ προπετῶς προσδέχεσθαί τινα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἣν αὐτὸς οὐκ ἐλάσσονι τιμῇ, ἢ τῇ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχύσει περιεποιήσατο· πρὶν ἢ προσδέχεσθαί σε εἰς ταύτην τὴν Λειτουργίαν, ἐν Κεφαλαίοις τισὶν ἐξετάσω σε, ἵνα ἡ παροῦσα Ἐκκλησία δοκιμὴν λάβῃ, καὶ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ πῶς ἐκείνας ἀναστρέφεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ἄρα γε πέπεισαι ὅτι σὺ ἀληθῶς καλεῖσθαι εἰς τὴν Λειτουργίαν ταύτην κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Τάξιν τῆς Βασιλείας ταύτης;

Ἀπόκρισις.

Πέπεισμαί γε.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἄρα γε πέπεισαι ὅτι αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ ἀρκούντως περιέχουσι πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν ἁπλῶς ἀναγκαίαν πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως εἰς Ἰησοῦν Χριστόν; Καὶ προῄρησαι ἐκ τῶν αὐτῶν Γραφῶν τὸν λαὸν τῇ κηδεμονίᾳ σου ἐπιτετραμμένον παιδεύειν, καὶ μηδὲν ἄλλο ποσῶς (ὡς πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν ὡς ἀναγκαίως ζητούμενον) διδάσκειν, πλὴν εἰ μὴ ὅ, τι ἂν πεπεισμένος εἴης διὰ τῶν Γραφῶν συλλογισθῆναι δύνασθαι, καὶ πιστωθῆναι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε πέπεισμαι, καὶ οὕτω προῄρημαι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πιστῶς οὖν καὶ σπουδαίως ἀσκήσεις σεαυτὸν ἐν ταῖς αὐταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ τὸν Θεὸν διὰ τῆς προσευχῆς ἐπικαλέσῃς ἐπὶ τῷ ὀρθῶς τούτων [illegible] αὐταῖς, ἵνα δι' αὐτῶν δυνατὸς ᾖς παιδεύειν, καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἄρ' οὖν ἕτοιμος εἶ μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τὰς ψευδεῖς πάσας, καὶ ξένας διδασκαλίας τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ ἐναντίας, ἐξορίζειν καὶ φυγαδεύειν, καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἄλλους νουθετεῖν, καὶ προτρέπειν εἰς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι;

Ἀπόκρισις.

Ἕτοιμός εἰμι, βοηθοῦ μου ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πότερον ἀρνησάμενος πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, καὶ

καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσεις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἵνα περὶ πάντα σεαυτὸν ἄλλοις παρέχῃς τύπον καλῶν ἔργων, ἵνα καταισχυνθῇ ὁ ἀντικείμενος, μηδὲν ἔχων σου καταλαλεῖν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Διαφυλάξεις καὶ προβιβάσεις, ὅσον ἐπὶ σοὶ, ἡσυχίαν, ἀγάπην, καὶ εἰρήνην ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις· τοὺς δὲ ὀχληροὺς, ἀπειθεῖς, καὶ μοχθηροὺς ἐν τῇ Διοικήσει σου κολάσεις καὶ τιμωρήσῃ κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ σοι δοθεῖσαν, καὶ τῇ τῆς Βασιλείας ταύτης διαταγῇ σοι ἐπιτρεφθησομένην;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πιστὸς ἔσῃ ἐν τῷ τάξαι, ἐκπέμψαι, καὶ χειροτονῆσαι τοὺς ἄλλους;

Ἀπόκρισις.

Ἔσομαί γε, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἤπιον σεαυτὸν παρέξεις, καὶ Χριστοῦ ἕνεκα ἐλεήσεις τοὺς πένητας καὶ ἐνδεεῖς, καὶ πάντας τοὺς ξένους τῆς ἐπικουρίας ἐρήμους;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ἐμαυτὸν παρέξω βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Θεοῦ.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἑστὼς ἐρεῖ,

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸ θέλημά σοι δωρησάμενος ποιῆσαι τὰ πάντα ταῦτα, δώῃ καί σοι τὴν ἰσχὺν, καὶ τὴν δύναμιν τὰ αὐτὰ ἐπιτελέσαι· ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὃ ἐν σοὶ ἐνήρξατο, αὐτοῦ τελειοῦντος, τέλειον, καὶ ἀμώμητον εὑρεθῇς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε Ἐπίσκοπος ὁ Ὑποψήφιος ἐνδύσεται τὴν λοιπὴν στολὴν Ἐπισκοπικὴν καὶ γονυπετοῦντος αὐτοῦ, ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται ἐπ' αὐτῷ ὁ Ὕμνος [Ἐλθὲ Κτίστα τὸ Πνεῦμα] ἀρχομένου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν δὲ Ἐπισκόπων καὶ ἄλλων παρόντων στιχηδὸν ἀμειβομένων κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Πνεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, κ' ἄμμαι ψυχὰς εἴσωθεν,
Φαίνιζέ τ' αὐτὰς σοῦ ἐπουρανίῳ πυρί.
Σὺ Πνεῦμα, χρίειν οὗ μόνου ἔργον πέλει,
Ὃς ἑπταπλάσια δίδως σου χαρίσματα.
Σὸν χρῖσμα περισμακάριστον ἐλθὸν ὑψόθεν,
Παραμύθιον, καὶ ζωή ἐστ', ἀγάπης τε πῦρ,
Ἐπικράτυνον φωτὶ σου αἰωνίῳ
Ἡμῶν τὸ ἀμβλὺ τῆς ὑποτύφλου ὄψεως.
Χρῖσον, κ' ἵηνον μιαρὰ τὰ πρόσωπα
Χάριτι ῥευστῇ σου ἄνωθεν δαψιλεῖ.
Ἐχθροὺς ἀπῶσον, οἴκοις εἰρήνην διδοὺς
Ὅπου σὺ πομπὸς, οὐδὲν ἂν γ' ἔλθοι κακόν.

Ἡμᾶς δίδαξον Πατέρα, Υἱόν τ' εἰδέναι,
Καὶ σαυτὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἓν ἔμμεναι μόνον.
Ἅπαντας εἰς αἰῶνας ὡς διαμπερὲς
Ἄληκτον ᾆσμα πᾶσί τ' ἀεὶ ἡμῶν ᾖ,
Αἶνος γενέσθω ἀφθίτῳ σου ἀξίᾳ,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ ἅγιον τὸ Πνεῦμα πάνσοφον.

¶ Ἡ αὐτός.

Πνεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, Θεὸς ὃς εἶς αἰώνιος,
Καὶ ἐκπορεύῃ ὑψόθεν,
Ἔκ τοῦ τε Πατρὸς, ἔκ τε τοῦ Υἱοῦ ἅμα,
Ἀγάπης καὶ εἰρήνης Θεός.
Ἐπίσκεψαι ἡμῶν νοῦν τε, καὶ ταῖς καρδίαις
Οὐράνιον ἔμπνει σὴν χάριν,
Τἀληθὲς ὡς καὶ τοὐσεβὲς δυνώμεθα
Ψυχῇ ὅλῃ διωκέμεν.
Παράκλητος αὐτὸς εἶ σὺ, καὶ παρήγορος
Ἐν ἄχει, παντί τ' ἐν κακῷ·
Οὐράνιον δ' ὂν ὑψίστου δῶρον Θεοῦ
Γλῶσσ' οὔ τις ἂν σαφῶς λέγοι.
Ἡ ζῶσα πηγὴ, κρήνη ἡ ἀέναος
Πάσης ἐπουρανίου χαρᾶς.
Πῦρ ὡς διαυγὲς, οἷος ὡς γλυκύς τ' ἔρως,
Τὸ χρίσμα θείου Πνεύματος.
Πολυποίκιλος σὺ σοῖσιν ἐν δώροις, δι' ὧν
Χριστοῦ μένει Ἐκκλησία.
Πιστοῖς σὺ καρδίαις σὺν ἐγγέγραφες νόμον,
Ὁ δάκτυλος χειρὸς Θεοῦ·
Κατὰ τὴν πάλαι ὑπόσχεσίν σου Κύριε
Σὺ εὔχαριν διδοῖς λόγον.
Θεοῦ ἔπαινοι ὡς βοηθοῦντος σέθεν
Ἐξηχῶνται πανταχοῦ.
Πνεῦμ' ἅγιον εἰς ἡμῶν ἑκάστου τοῦ νόου
Πέμψον σοῦ οὐράνιον φάος·
Θέρμαινε ζήλῳ διαπύρῳ τὰς καρδίας,
Θεῷ λατρεύειν πάντοτε.
Ῥῶσον, κραταίωσόν τε ἡμῶν τ' ἀσθενεῖς,
(Σαθροὺς γὰρ οἶσθ' ἡμᾶς, Θεός.)
Ὡς μήτε δαίμων, μήτε κόσμος, μήτε σὰρξ
Ἡμῶν κατισχύσαι ποτέ.
Ἐχθροὺς ἀπῶσον, νόσφισόν θ' ἡμῶν ἑκὰς,
Ἡμῖν δ' ἄμυνον, ὡς ἔοι
Εἰρήνη ἡμῖν πρὸς Θεὸν, πρός τ' ἀνέρας
Ἐν καρδίαις (λῷστον κτέρας·)
Φωνῆς τῆς ἡμῶν, ὄντος ὡς σου, Κύριε,
Ἄρχοντος, ἠδ' ἡγήτορος,

Ὑπεκφύγοιμεν τῆς ἁμαρτίας βρόχους,
Μηδ' ἐκπέσοιμέν πως σέθεν.
Χάριτος ἐν ἔργοις τῆς τοσῆσδ' ἡμῖν μέτρον,
Δεόμεθα, δώης Κύριε,
Ὅπως σὺ ἡμῖν καὶ Παράκλητος γίνῃ
Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.
Ἔριδος, διχοστασίης τε πάσης καὶ μάχης
Τὰ δεσμὰ λῦσον, Κύριε,
Σὺ δ' ἅμμα τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης πλέκε
Χριστιανῇ ἐν γῇ πανταχοῦ.
Χάριν δὸς ἡμῖν, ὡς δυναίμεθ' εἰδέναι
Τὸν Πατέρα πάσης ἰσχύος,
Υἱοῦ καὶ αὐτοῦ ἠγαπημένου τυχεῖν
Εὐδαιμονεστάτης θείας,
Πίστει τελείᾳ τ' εὖ καὶ ἐρριζωμένῃ
Ὁμολογεῖν σε πάντοτε,
Τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρός τε καὶ Υἱοῦ ἅμα,
Θεὸν ἕνα, τρεῖς δ' ὑποστάσεις.

Ἡ αἴνεσις καὶ δόξα τῷ Θεῷ Πατρί,
Υἱῷ θ' ἅμ' εὐλογημένῳ,
Ἁγίῳ τε τῆς χάριτος ἁπάσης Πνεύματι,
Ἰσαιτάτοις τρισὶν, χ' ἑνί.
Εὐχόμεθ', ἡμῖν ἵνα μόνος θ' ὁ Κύριος
Ὃν Πνεῦμα πέμπειν εὐδοκῇ
Ἐπὶ πάντας αὐτοῦ ὁμολογοῦντας ὄνομα,
Καὶ νῦν, καὶ εἰς κόσμου τέλος.

Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐρεῖ,

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ ἐξ ἀπείρου τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ἀγαθωσύνης σου, τὸν μονογενῆ καὶ ὑπερλίαν ἀγαπητὸν τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς Λυτρωτὴν καὶ Ἀρχηγὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡμῖν χαρισάμενος· ὃς τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τελειώσας, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβὰς, πλουσίως ἐξέχεε τὰ χαρίσματα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔθετο τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ καταρτισμὸν τῆς Ἐκκλησίας· Δώρησαι, δεόμεθά σου, τούτῳ τῷ δούλῳ σου τὴν τοιαύτην χάριν, ὥστε ἕτοιμον ἀεὶ εἶναι αὐτὸν διαφημίζειν τὸ Εὐαγγέλιόν σου, Εὐαγγέλιον τῆς πρὸς σὲ καταλλαγῆς, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῷ διδομένῃ χρῆσθαι μὴ εἰς καθαίρεσιν, ἀλλ' εἰς

σωτηρίαν, μὴ εἰς βλάβην, ἀλλ' εἰς βοήθειαν· ἵνα ὡς ὁ φρόνιμος καὶ πιστὸς δοῦλος διδοὺς τῇ θεραπείᾳ σου τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ, τὸ τέλος προσδεχθῇ εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ οἱ παρόντες Ἐπίσκοποι ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν τῇ κεφαλῇ Ἐπισκόπου τοῦ Ὑποψηφίου, γονυπετοῦντος ἔμπροσθεν αὐτῶν, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου λέγοντος,

ΛΑ'βε τὸ ἅγιον Πνεῦμα πρὸς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, νῦν ἐπιτετραμμένον σοι διὰ τῆς Ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν· Ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Καὶ μέμνησο ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ τὸ δεδομένον σοι διὰ ταύτης τῆς Ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν· Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς Πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραδώσει αὐτῷ τὰ Βιβλία, λέγων,

ΠΡόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μελέτα τὰ ἐν τῷ Βιβλίῳ τούτῳ περιεχόμενα. Ἐν αὐτοῖς ἴσθι, ἵνα Σου ἡ προκοπὴ δι' αὐτῶν γινομένη φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. Ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. Ἴσθι τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, μὴ λύκος· ποίμαινε τὰ πρόβατα, μὴ κατέσθιε· τὸ ἐκλεῖπον ἐνίσχυσον, τὸ ἀσθενοῦν ἴασαι, τὸ συντετριμμένον κατάδησον, τὸ πλανώμενον ἀπόστρεψον, τὸ ἀπολωλὸς ζήτησον. Ἐπὶ τοσοῦτον οἰκτιρμόνας ἔχε, ὥστε μὴ ῥᾴθυμον εἶναι· οὕτω τῇ παιδείᾳ χρῶ, ὥστε μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ ἐλέους· ἵνα φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομίσῃ τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσείσιν ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ· ᾧ καὶ Ἐπίσκοπος ἄρτι Καθιερωμένος (μετὰ τῶν ἄλλων) συγκοινωνήσει.

¶ Ἀντὶ δὲ τῆς τελευταίας Συναπτῆς, εὐθὺς πρὸ τῆς Εὐλογίας λεχθήσονται αὗται αἱ Προσευχαί.

ΕΛεημονέστατε Πάτερ, κατάπεμψον, δεόμεθά Σου, ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν Σου τὴν οὐράνιον εὐλογίαν σου, καὶ οὕτως ἐνδύσαις αὐτὸν τὸ ἅγιον Πνεῦμά Σου, ὅπως κηρύσσων τὸν λόγον Σου, μὴ μόνον σπουδάσῃ ἐλέγξαι, παρακαλέσαι, καὶ ἐπιτιμῆσαι ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ· ἀλλὰ καὶ ὁ ὑγιαίνων τύπος γίνηται τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι· ἵνα τὴν Τάξιν αὐτοῦ πιστῶς ἀναπληρῶν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κομίση-

ται

στῃ τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, ἀποκείμενον παρὰ τῷ Κυρίῳ τῷ δικαίῳ Κριτῇ, τῷ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι σὺν Θεῷ, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· διʼ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· Ἀμήν.

Εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη, καὶ ἀεὶ μεθʼ ὑμῶν διαμένοι. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.
